XXXV. ÉVFOLYAM, 5. SZÁM

~~Ára: 1,60 Ft~~

ÁRA: 2,80 Ft

1979. FEBRUÁR 1.

Sajdik Ferenc rajza

– Mit néz? Befizettük a vételár felét, és megkaptuk a fél autót!

KEDVES LUDAS!

NEM AKARNAK KIKÖLTÖZNI

AZ ELSŐ MEGLEPETÉS akkor érte a lakókat, amikor a hölgy az V. kerületi IKV-tól csupa egyszobás lakásban kereste a IV. emelet tizenegy lakóját. S meglepődve látta, hogy azok 1 szoba hallos, meg 2, 3, 4 szobás lakásokban laknak. Hát ennyire ismeri az IKV a bérlőit és a bérleményeit?

A második meglepetés akkor érte a lakókat — de ez már kellemetlen meglepetés volt! —, amikor kiderült, hogy az IKV-s hölgy mi járatban van. A Kossuth Lajos utca 2/a (mert erről a házról van szó) IV. emeleti lakóinak kilakoltatását, szükséglakásba átköltöztetését óhajtotta megbeszélni.

Egyebek közt a Ludas Matyihoz fordultak ekkor, kétségbeesésükben, a lakók. Segítség, födémcsere! címmel, dr. Szekeres Károlyné aláírással meg is jelent a panaszuk lapunk múlt évi 49. számában. Lényege ez volt: minthogy a sűrűn megkérdezett IKV minduntalan azt mondta nekik, hogy nem lesz födémcsere (tehát kiköltözés), a metróállomás megépítése, a ház árkádosításának elvégzése után minden lakó komoly összegeket fektetett be lakása felújításába. A födémcsere sok mindent tönkretenne, ki fizeti meg akkor a kárukat, s vajon szükség van-e rá — mármint a födémcserére — csakugyan?

A lapunkban megjelent közlemény nyomán az V. kerületi tanács elnöke személyesen vizsgáltatta meg a helyzetet. Ennek nyomán a FIMÜV megállapította, hogy nincs szükség födémcserére (tehát kiköltöztetésre sem), legfeljebb a födém egy részét kell megerősíteni. Ezt azonban felülről — s nem alulról, a IV. emeleti lakások felől — is el lehet végezni.

AKKOR HÁT MIÉRT RIASZTOTTA a lakókat az IKV? Úgy tűnik azért, mert abban az épületben az árkádosítástól az üzletek újjáépítéséig minden költséget a Metrober visel (hiszen a metróállomás létesítése miatt keletkezett a felfordulás), az IKV tehát most mindent el akar végeztetni a más (a Metrober) zsebére, még azt is, amire semmi szükség nincs! Az is elképzelhető, hogy az anyagi terhek ily módon való áthárítása a vállalat prémiumát növeli, ennek fényében pedig nem túl érdekes, hogy például egy (fölösleges) födémcsere a lakóknak milyen kényelmetlenséget és kárt okoz.

Egyébként levelet kaptunk az V. kerületi IKV-tól is. E különleges magyarsággal fogalmazott válaszból ha nehezen is, de kihámoztuk, hogy az Ybl Miklós Építőipari Tervező Szövetkezet 1975-ben készült szakvéleménye alapján irányozták elő a ház zárófödémjének cseréjét. Nem sikerült azonban megtudnunk, hogy ha volt ilyen szakvélemény, akkor azt három évig miért nem közölték a dologról sűrűn érdeklődő lakókkal? Elmeditálgattunk azon is, menynyire lehetett csakugyan szakszerű az a vélemény, hogy ha most, jó három évvel később a FIMÜV mást véleményez és teljes födémcsere helyett csupán a födém egy részének megerősítését javasolja?

(bt)

KÉZ- ÉS LÁBTÖRÉS

Megdöbbenve hallottam a rádió tudósítását arról, hogy a mentők Budapesten egyetlen nap (ama „csúszós" napon) 300 (azaz háromszáz!) esetben vonultak ki csak kéz- és lábtörés miatt. A sérültek legtöbbje a takarítatlan járdán szenvedett balesetet.

Már nem emlékszem rá, hogy a kommentárból értesültem-e róla, vagy a magam tapasztalatából és privát információkból tudom, hogy ezek a járdák — általában — az IKV házak előtt vannak.

Fölteszek hát néhány kérdést:

1. Kiszámította-e a mindenre kiterjedő statisztika, hogy mennyibe kerül az államnak 300 kéz- és lábtörés?

2. Megtérít-e ebből valamit az IKV, és ha igen, kinek a zsebéből? És az emberek fájdalmát...?

3. Nem lenne-e olcsóbb annak a zsebnek takaríttatni a járdákat?

4. Azt mondja az IKV, hogy nincs munkaerő. Hm! Akkor hol van az az öt százaléka a lakbérünknek, amelyet házfelügyelői díjként fizetünk?

Azt mondja az IKV, hogy kérdezni könnyű. Megpróbálok hát válaszolni is:

A „házfelügyelőtlenségbe" már úgyahogy beletörődtünk. (Mi mást tehetnénk?) Az öt százalékot se követeljük vissza (úgyis hiába). Ám, ilyenkor télen, mégis meg kellene abból a pénzből (egy icipici hányadából) fizetni egy nyugdíjast, vagy egy diákot (jól megfizetni!), aki a járdákról eltakarítaná a havat, a jeget. És ha végképp nem találnak senkit, ahol nem találnak senkit, kérjék meg a ház lakóit, hogy tegyék meg ezt a kis szívességet, és adjanak szerszámot (talán futja az öt százalékból egy lapátra és egy seprűre).

Én — például — a magunk háza előtt vállalom. Ingyen. Ráadásul az öt százalékra. (Cím a szerkesztőségben)

S. L.

13-AS

A címben levő számot a babonások szerencsésnek — vagy éppen pechesnek tartják. Ám más a helyzet akkor, ha valaki a 13-as villamoson kénytelen — mondjuk naponta kétszer — végigdöcögni az utat.

A szokatlanul csípős hidegben a 13-as villamos gyakran felmondja a szolgálatot. Ilyenkor húzzák-vonják, tolatják és közben telnek a drága percek, a munkába igyekvő dolgozók pedig elkésnek. Hazafelé sem jobb a helyzet a délutáni csúcsforgalomban. A Pest környékéről ingázók gyakran lemaradnak vonatjukról, mert éppen a 13-as gyengélkedett.

Tapasztalt utazók, zsebükben a villamosbérlettel, nem sokat várakoznak a megállókban: nekivágnak gyalog és gyakran előbb érnek célba, mint villamossal. Tűnődnek is, ne vegyenek-e inkább gyalogbérletet?

(f. i.)

JELENTENI LEHETETLEN

Téli reggel 1/4 9. Áramszünet Budán, a Zsombolyai utcában és környékén. A telefonkönyv szerint az I—XV. kerületekben levő áramszünetet három számon kell (lehet?) jelenteni. 40 percen át egyiket sem veszik fel. Sebaj, felveszik egy másik számon, a Krisztina körúton. Mindjárt át is hárítják, a XI. kerületi hibát máshová. Az pedig érdekes szám, a telefonkönyvben nyoma sincs. Hívom, felveszik. A vezetőhelyettes. Egy órával az áramszünet kezdete után meglepődve hallja: áramszünet? Nem is tud róla. Intézkednek. 11 órakor, mert nem intézkedtek, újra hívom a számot, nő veszi fel. Hibaügyeletes. Most hall először az áramszünetről. Hogy meddig tart vagy mitől van? Mit tudja ő. Sok a munkájuk. Leteszi a telefont. Én nem. Most már az elektromosok vezérigazgatóját hívom, kérdezni: Mi ez? Hívnám. Mert a központ számai azonosak a reggel fel nem vett számokkal. Persze, most sem veszik fel félóra alatt, egyiket sem. Hívom a tudakozót, kiderül: a közvetlen számok titkosak. Még akkor sem adhatják meg, ha a központi számok rosszak, és veszélyhelyzetet kellene bejelenteni. Ha például az I—XV. kerületből trafórobbanást, leszakadt vezetéket, életveszélyt akar valaki bejelenteni a „jelentő-számokon" és nem teheti, a keletkezett balesetért vajon ki a felelős?

(szatmári)

JÉGPÁLYA VAGY ALMARESZELŐ?

Szomorú állapotok uralkodnak a Műjégpályán. Mindössze két pénztár működik, félóra sorbaállás jegyért, utána negyedóra, amíg helyet kap az ember, hogy felvegye a korcsolyáját, akkor újabb sorbaállás a ruhatár előtt. Nem igaz, hogy egy kétmilliós városban nem lehetne legalább még egy műjégpályát építeni, például a Városmajorban. Azelőtt az öltözőtől a pályáig deszkautak vezettek, amióta azok elkorhadtak, elfelejtették pótolni őket. A kövön kicsorbul a korcsolya és olyan lesz, mint egy fűrész. A nagy tömeg úgy felvágja a jeget, hogy inkább almareszelőhöz hasonlít, mint korcsolyapályához.

Szabolcs Gyuláné

Bp., Hertelendy u. 1/b. 1126

MITŐL GARANCIA A GARANCIA?

1977 júniusában vásároltam egy Videoton Color Star tévékészüléket. Közismert az ára: 20 300 Ft. Garancia-füzetet mellékeltek hozzá, amely szerint két évig vállalnak garanciát az esetleges hibák kijavítására. Két évig, azaz 1979 júniusáig... Ezzel szemben az történt, hogy 1978. októberében elromlott készülékemet a Gelka elvitte ugyan a javítóműhelyébe, de 1979. januárjában sem javította meg. Kérdésemre azt válaszolták: képcsőhibás a készülékem és csak az egy évnél fiatalabb készülékhez kapnak képcsövet. Egyelőre tehát képcső-azaz anyaghiány miatt nem tudják megjavítani.

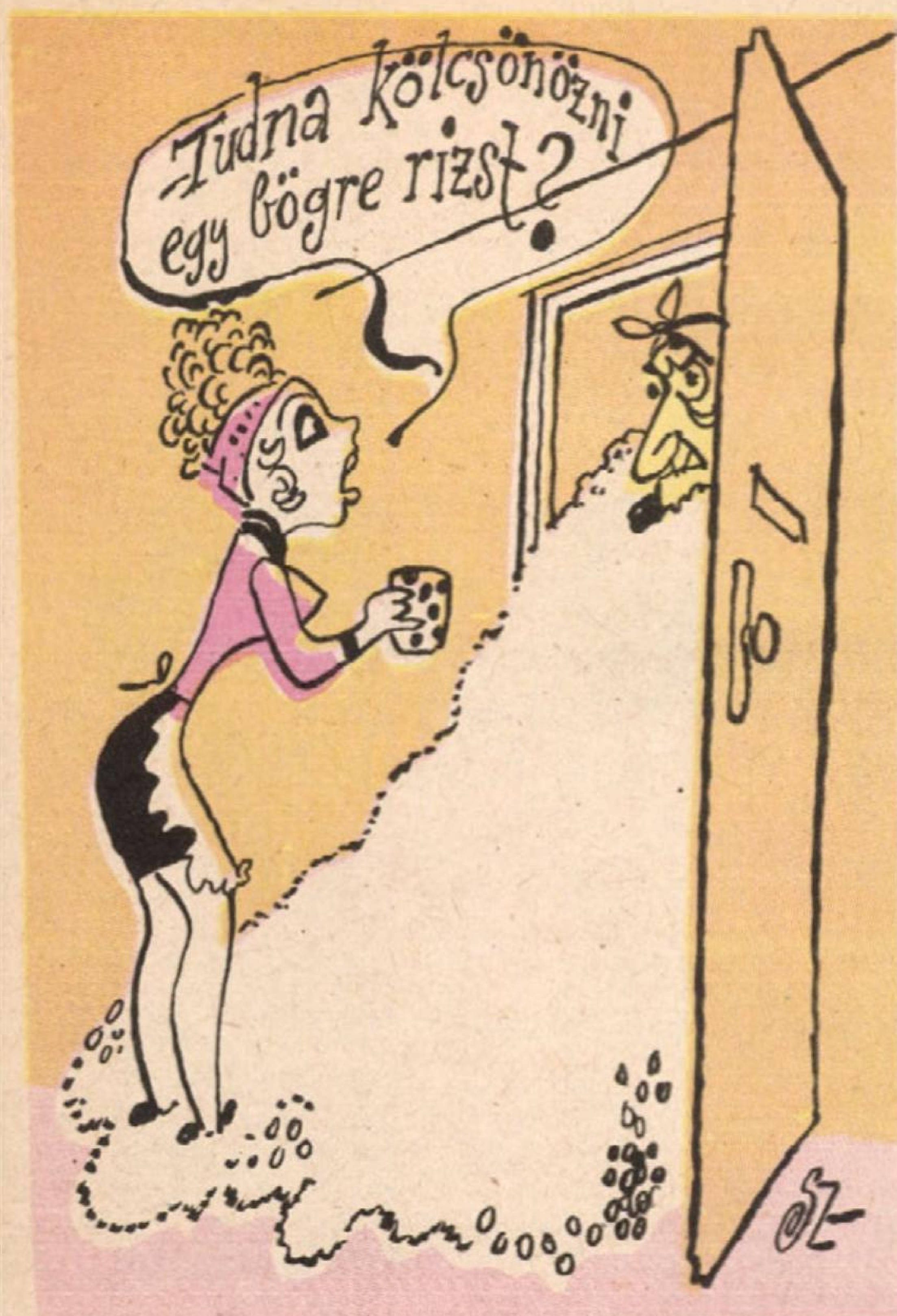

Akkor hát nem is a Gelkát, hanem — az anyagot szállítani köteles — Videotont kérdezem: náluk mitől garancia a garancia, és meddig?

Tábori György

Bp., Rákóczi tér 6. — 1084

TÜCSÖK ÉS A HANGYA

— Hallom, hogy a kedves lánya az eszperantó nyelvet tanulja.

— Bizony, már úgy is beszél, mint egy bennszülött.

A múzeumi őr rászól a látogatóra:

— Tessék felkelni arról a székről, az II. Frigyes karosszéke!

— Majd ha jön, átadom neki.

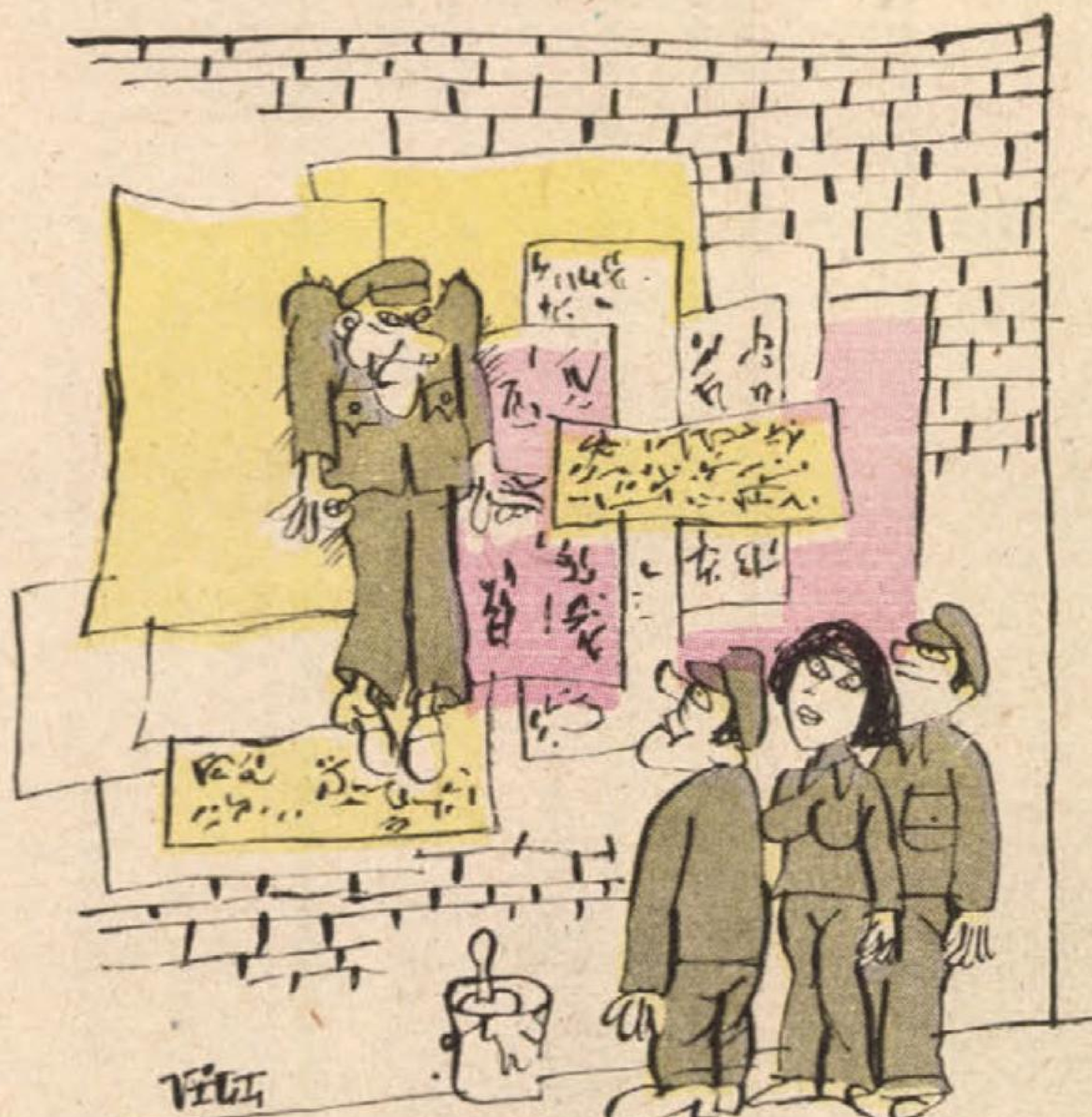

3 TACEPAO

Földes Vilmos rajzai

HIVATALOS TACEPAÓ

– Nem tudok írni, ezért így élőszóban mondom el sérelmeimet.

ÚJÍTÁS

– Tacepaóm ragasztós fele légyfogónak használható.

OTTÓ, A VILLAMOS

Ottó, a külvárosi viszonylatú villamos nagyot sóhajtott, majd kigördült a kocsiszínből. Kora hajnal volt, még az alkohol rabjai is mélyen aludtak. Ottó kecsesen gördült kanyarokkal tűzdelt pályáján, ütközőit fázósra borzolta a csípős szél.

— Jó reggelt! — köszönt rá egy kék autóbusz, aki gyorsjárat volt. — Mi újság?

— Mi lenne? — kérdezett vissza Ottó. — Jönnek a csehszlovákok.

— Hát persze — mondta a gyorsjárat. — A turisták. Azok mindig jönnek. Már teljesen tele vagyok velük és még jegyet sem vesznek.

Ottó nagyot szippantott a friss levegőből.

— Nem rájuk gondoltam — mondta. — A csehszlovák villamosok jönnek, felváltanak bennünket.

— Azért ne legyen szomorú — mondta a gyorsjárat és elsietett.

— Így van ez rendjén — szólt még vissza.

Három sarokkal később Ottó hirtelen fékezett.

— Piros — szólalt meg Oszkár, a villanyrendőr és hunyorgott.

— Tudom — mondta Ottó és megállt. — Szabály az szabály. Mi újság?

— Mi lenne? Mindjárt sárga. Mit szól Papp Lacihoz?

— Ki az? — kérdezte Ottó, aki külvárosi viszonylatokon teljesített szolgálatot. — Csuklós vagy sima?

— Egyik sem — mondta Oszkár. — Ő volt az Óbuda TSZ ökölvívó edzője.

— Akkor nem szólok semmit. Mi van vele? Lógott a viszonylatunkon?

— Azt nem mondanám — váltott sárgára a villanyrendőr. — De újra ő lett a szövetségi kapitány.

— Bérlete van vagy szabadjegye? — kérdezte Ottó indulásra készen.

— Nem erről van szó — mondta Oszkár — csak néhány nappal korábban még úgy nyilatkozott, hogy marad a legkisebbeknél, mert a szövetségben nem jó a légkör. Érti ezt?

— Nem — mondta Ottó, és elindult. — De ez nem jelent semmit, máskor is előfordult már velem.

Néhány perc múlva már a tizennyolcadik kerületben volt.

— Hogy van? — szólította meg Géza, a csőrepedés. Ő még új fiú volt itt, néhány hete keletkezett, de jóindulatúnak, barátkozó természetűnek látszott.

— Mint mindig — felelte Ottó, a villamos. — Van változás?

— Hát persze — mondta repedt hangján Géza. — Hegedűs Csaba lett a szövetségi kapitány.

— Mindjárt gondoltam — válaszolt Ottó és megigazította áramszedőit. — Ki az a Hegedűs Csaba?

— Birkózó és tuskirály — mondta Géza és feltört. — Bocsánat, nem tudtam visszatartani.

— Ne zavartassa magát. Elvégre maga is dolgozik. Mit akart mondani?

— Hogy Hegedűs röviddel előtte még azt nyilatkozta, hogy minden erejével a moszkvai olimpiára készül. Néhány nap múlva pedig kinevezték szövetségi kapitánynak. Érti ezt?

— Nem tudom — mondta Ottó. — Lehetséges. Elmúlt már?

— El. — mondta Géza, a csőtörés — mehet tovább.

Ottó óvatosan csikorgott végig a kockakövek között, majd nagyot döccenve megállt.

— Helló — szólította meg Ernő, az épülő metróvonal. — mit szól a gépkocsikról szóló rendelethez? Maga érti?

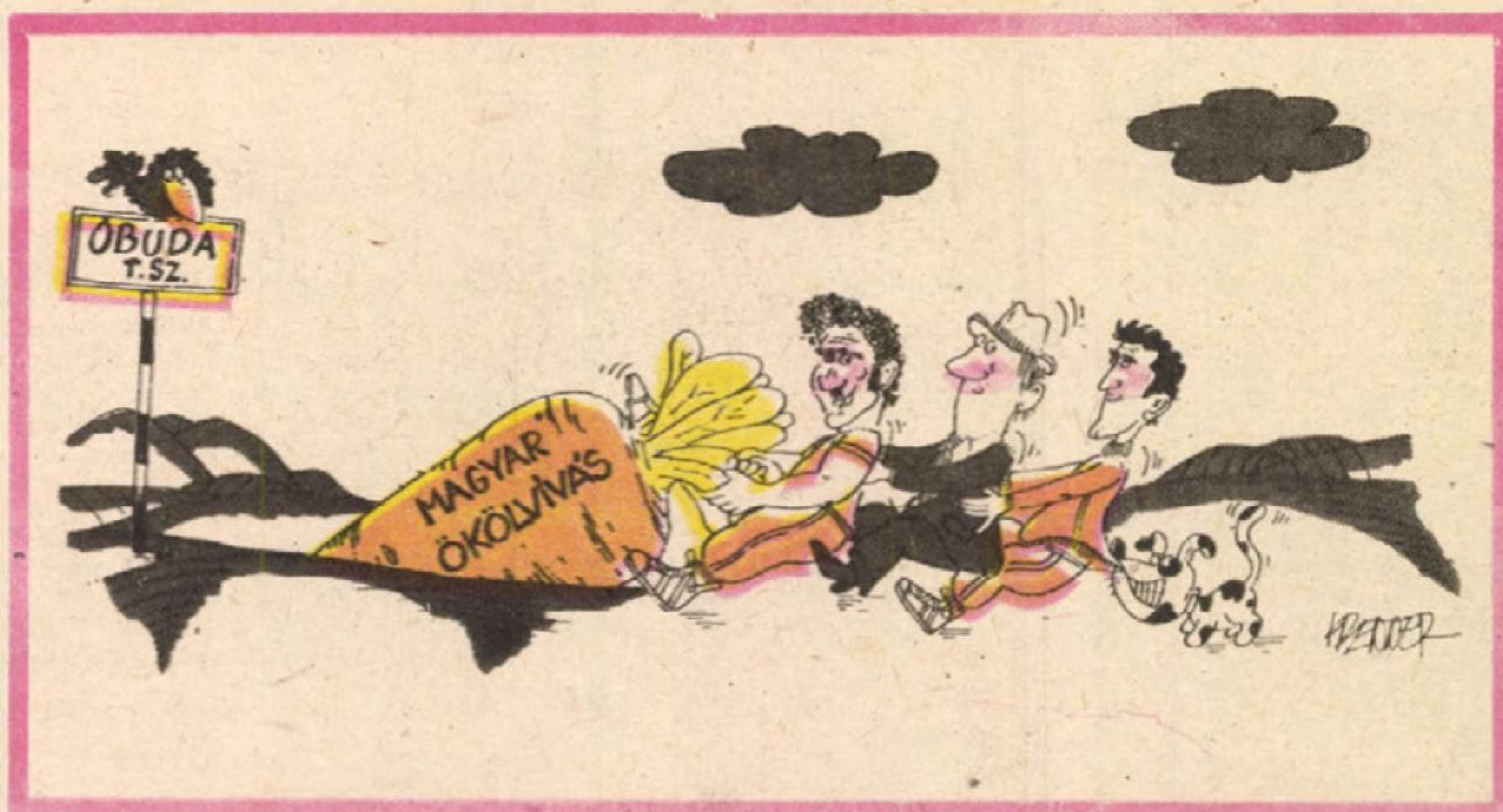
— Nem is tudom — mondta Ottó, aki soha életében nem foglalkozott politikával. — De ez nem jelent semmit.

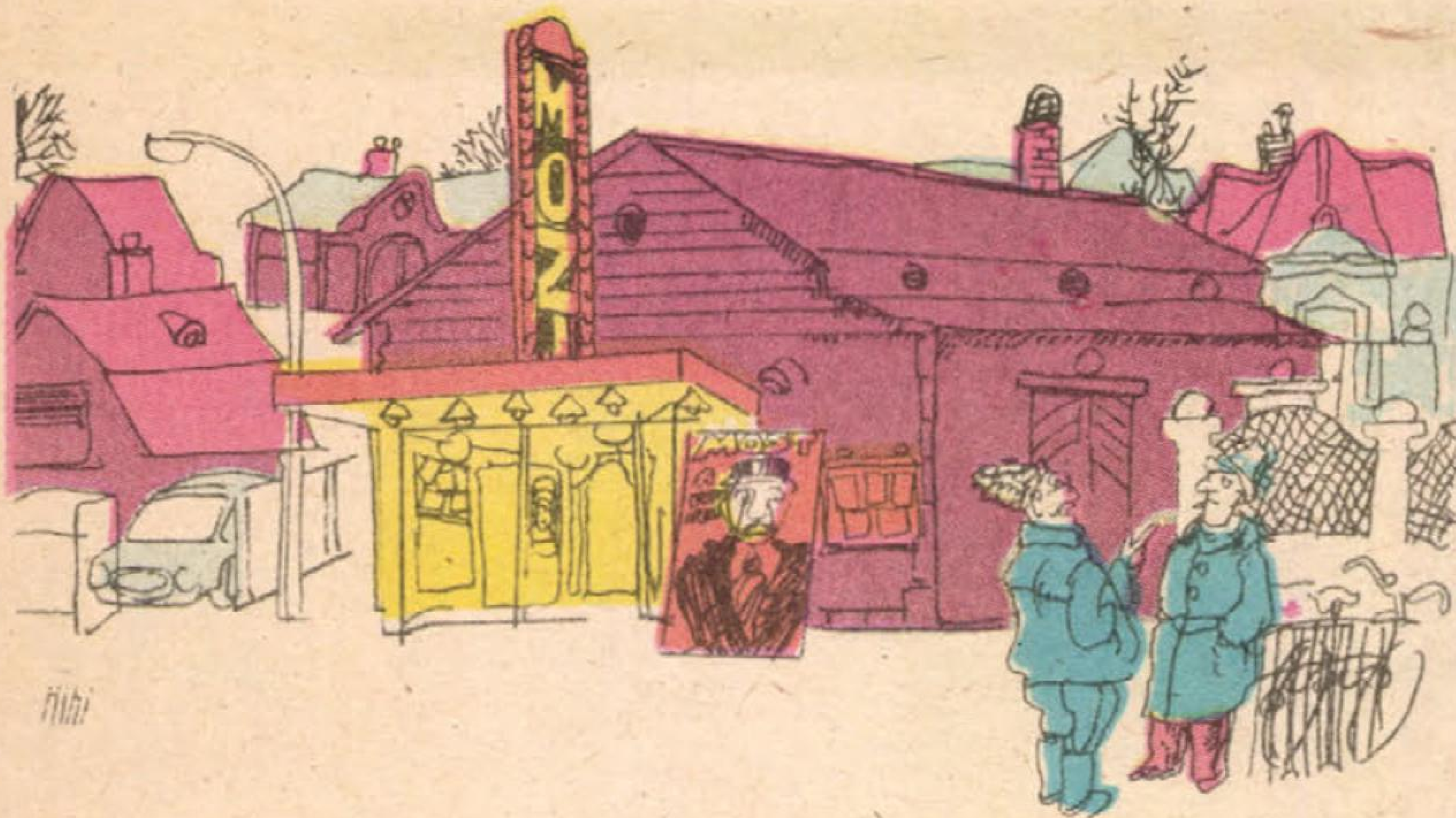
— Egy kicsit furcsa — mondta Ernő, egy évvel az átadási határidő előtt. — Azt hiszem, én sem értem. Állítólag a lakosság érdekében történik. Én most már egy hete azon spekulálok, lehetséges-e, hogy néhány nap múlva ennek is az ellenkezője lesz igaz?

— Nem hiszem — ásított ... a külvárosi visz... Szép lassan fele... nyed stílusban átrep... ző város felett, majd eg... telepen leszállt, hogy b... haminc százalékos különböz...

— Én legalább sínen vagy... — gondolta magában n... büszkeség nélkül és addig élt, ... meg nem halt.

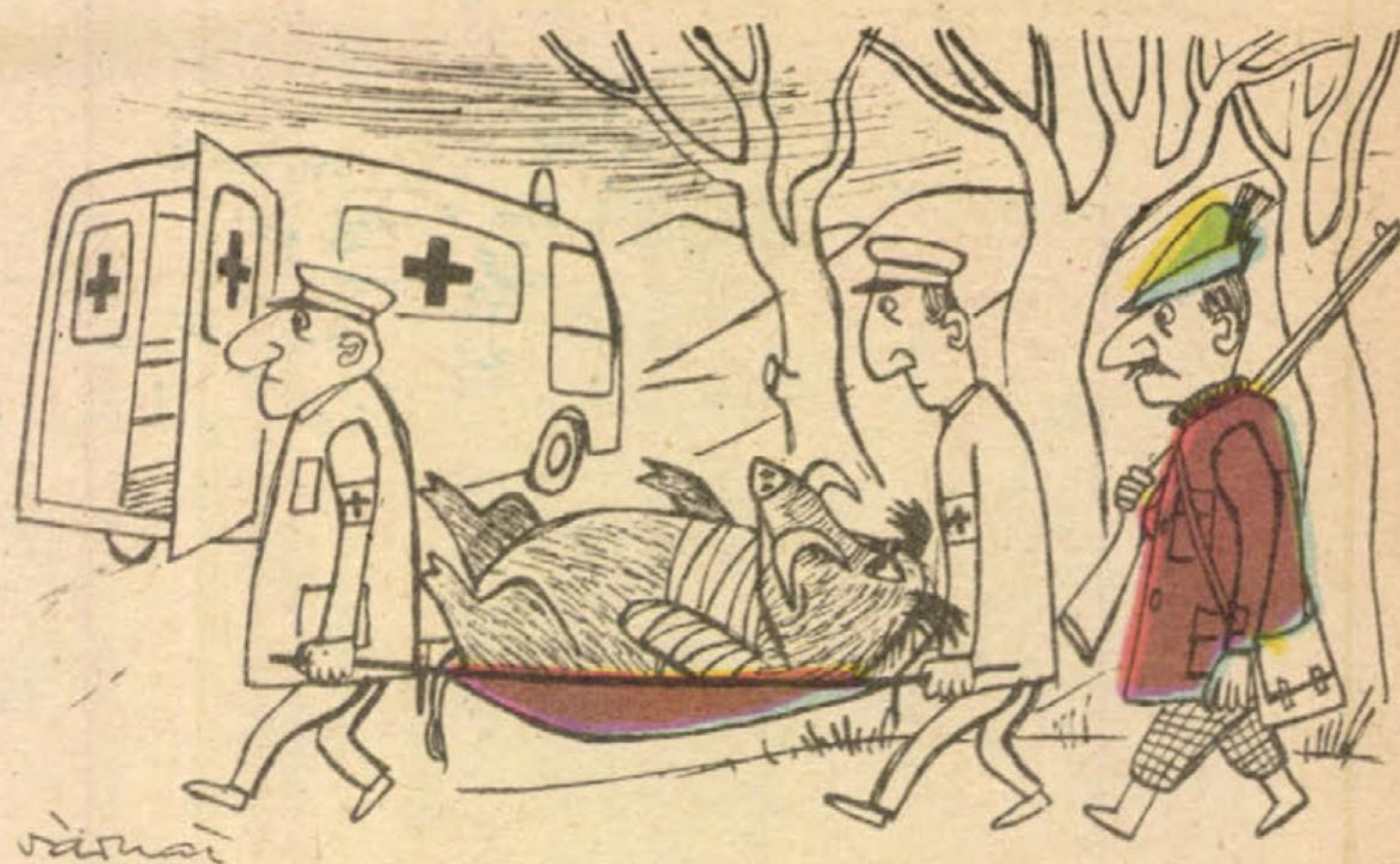
Föld S. Péter

– A mozink üres, akár már várossá is alakulhatunk...

SEBZETT VADKAN

Levélváltás A „MINDENT EGYSZERRE" SZEMLÉLETRŐL

Kedves Szerkesztő úr!

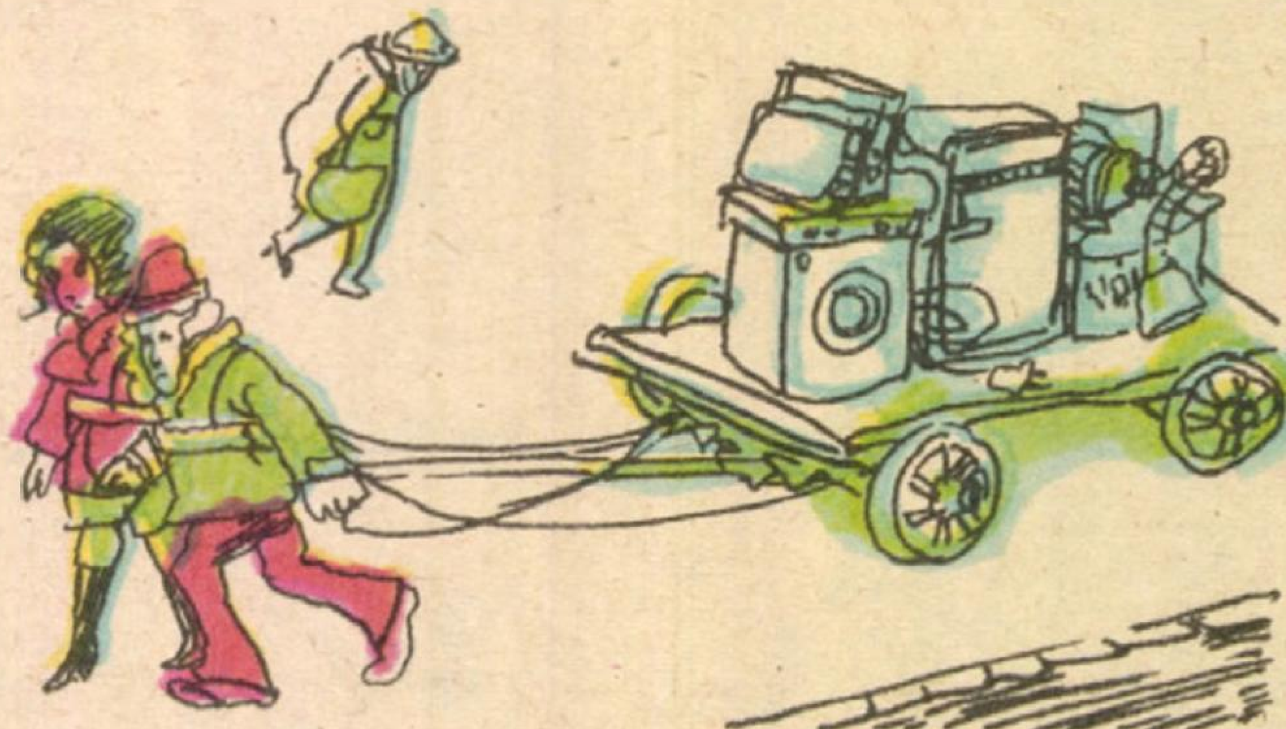
Négy éves házasok vagyunk, az esküvői ruhánktól a hamutálkáig úgyszólván mindent a kettőnk keresetéből vásároltunk, és az OTP igénybevételével szépen berendezkedtünk. Háztartási gépekre és televízióra már nem jutott pénzünk, ezeket az Iparcikk Kölcsönző Vállalattól béreltük. Ugyancsak elképedtem azonban, amikor az egyik este elkezdtem számolni:

hűtőgép bérletre	2 700
automata mosógépre	3 000
hordozható Tünde tévére (8 hónap)	2 000
majd nagy Orionra (33 hónap)	7 750
összesen:	15 450 forint

bérleti díjat fizettünk — eddig. Nem csekély összeg! De még inkább elképedtem, amikor a kölcsön Oriont, a szerződés szerint, meg akartam vásárolni: 4100 forintot kért érte a vállalat. A már bérletként kifizetett 7750 forinttal együtt tehát: 11 800 forintunkba került volna a használt tévé, amelynek új ára 7000 forint körül van. Hogyan kérhet a kölcsönző vállalat ilyen magas árat az ügyfeléktől, aki már jóval túlfizette a készülék árát?

Kedves Olvasónk!

Magánügynek vélt levelében, akaratán kívül, egy létező társadalmi jelenséget tett szóvá. Azt, hogy a „mindent egyszerre megszerezni" veszedelmes szemlélete egyre inkább tért hódít. Önnek nincs oka az elképedésre: a majdnem 16 ezer forintos bérletfizetést 1975-ben kezdték el, de ezért négy évig használták a kölcsönkapott iparcikkeket. Ha átlagosan 30 hónapos bérletet számítok, akkor havonként alig 500 forintért megkapták mindazt, ami ön szerint is kényelmessé tette az életüket. Egyszerre jutottak mindahhoz, aminek megvásárlására esetleg csak évek múlva, lassanként kerülhetett volna sor. A kölcsönzés mentesítette önöket a javításokkal járó gondoktól, utánjárásoktól és költségektől: a vállalat jó karban tartotta a gépeket, a tévét és ha bármelyik bérelt darab lerobbant, másikat kapott helyette, ami saját tulajdonban levőkkel — mint ismeretes — nem ilyen egyszerű. De hát mindenki maga dönti el, hogy bérel vagy vásárol.

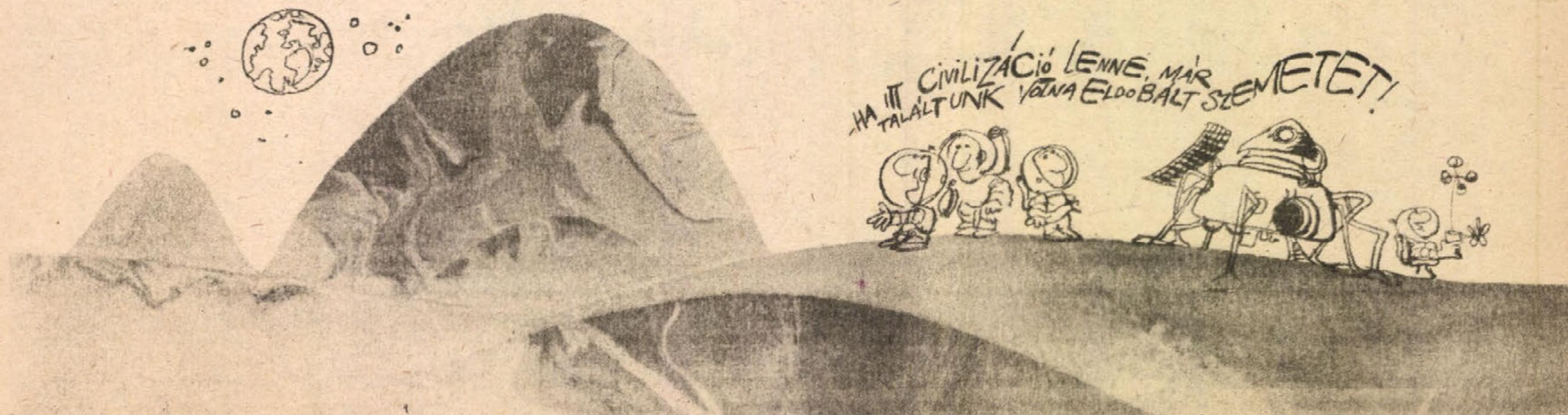

Akit megtéveszt a „mindent egyszerre megszerezni" immár szinte társadalmi jelenséggé vált szemlélete, az rendszerint úgy jár, mint ön: egy bizonyos idő elteltével kezébe veszi a ceruzáját és számolni kezd — utólag. Vannak persze, akik az esetleges előkalkulációval is éppen úgy az egyszerre mindent szerzés hatása alá kerülnek és azt mondják: ha nincs rá pénz, van OTP és baráti kölcsön, ha nincs a visszafizetésre kellő fedezet, az sem baj, majd csak lesz valahogy. Kialakul az a felfogás — mint valamikor mondták —, készpénzért ingyen sem kell, de ingyen minden. Később, amikor már nyakig úsznak az adósságban — jön a kétségbeesés, az idegösszeomlás. Ezt követi jobb esetben az uzsorakamat, rosszabb esetben sikkasztás a pénztárból, leltárhiány a raktárból, mindenféle visszaélés a munkahelyen, vagy máshol az esetleges súlyos büntetéssel járó leleplezésig. Önöknél persze ilyesmikről szó sincs, de bérelni sem szabad egyszerre mindent, amire a legjobb bizonyíték a levelében kifejtett és a feje tetejére állított kölcsöndíj kalkuláció.

Amit az ügyfél bérleti díjként fizet, az nem a vásárlás törlesztése, hanem a vállalatot az iparcikk használatáért jogosan megillető kölcsönzési összeg. Ha valakinek például nincs 7—8 ezer forintja új tévékészülékre, de 5 éven, azaz 60 hónapon át, havi 250 forint bérleti díjat fizet, még ez esetben sem mondhatja: „Enyém a készülék, hiszen már az új árának a kétszeresét megfizettem." Ki tudja hányszor kell a kölcsönkészüléket javítani, esetleg kicserélni? A vállalatnak ezzel is számolnia kell, hiszen éppen olyan üzlet — nyereségre törekvő vállalkozás —, mint bármelyik más kereskedelmi szakma, sőt egyben szolgáltatás is. Nagy hálózattal, a lakosságot szolgálja, kölcsönzésre és nem eladásra alapították.

Csak azt ne tessék hinni, hogy a bérleti idővel, a kölcsön díjával növekszik a bérelt iparcikk értéke. Inkább tessék hinni a kérlelhetetlen elavulásában. Ezt is kalkulálni kell!

Földes György

NAPIRENDEN AZ ENERGIA

– Segítenék fűteni, de a felhők elém másznak!

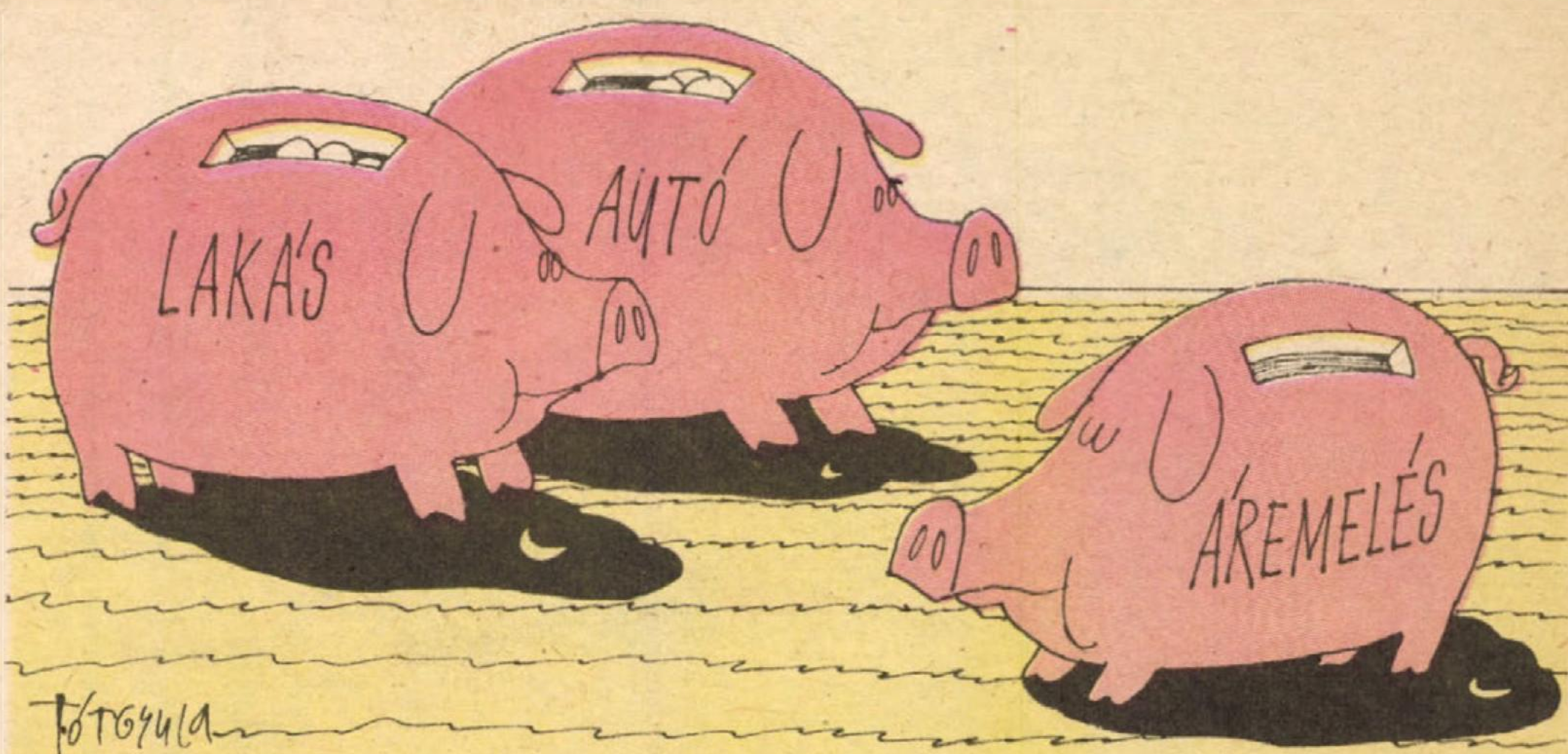

ELŐRELÁTÁS

Bocsánatot kérek...

Azzal kezdeném, hogy mi, humoristák, gyakran szidtuk a magyar filmeket. Én is. Többi között megírtuk azt is, hogy évről évre csökken a mozinézők száma. Én is megírtam.

Töredelmesen bevallom: tévedtem és ezért bocsánatot kérek a filmesektől. Tévedtem amikor azt írtam, hogy csökken a mozinézők száma. Mire alapoztam ezt a véleményemet? Az időnként kiadott hivatalos statisztikákra. No meg én is gyakran járok moziba és nem egyszer láttam, hogy kevesen ülnek a nézőtéren.

De mit bizonyít ez? Semmit. Meg merem kockáztatni — a filmesek védelmében —, hogy nem pontosak a hivatalos statisztikák és az üres nézőtér sem jelenti azt, hogy kevesen látták a filmet. Sokkal többen látták. Mikor? A film bemutatója előtt.

Nem tudok pontos számokat mondani — adatok nem állnak rendelkezésemre —, csak sejtem, hogy hányan lehetnek. Lehet, hogy tévedek, de azért kimondom. A filmesek védelmében. Véleményem szerint már a premier előtt cirka egy millió ember látja a filmet. Vagy legalábbis elolvassa a forgatókönyvet.

A forgatókönyv írójának a családja, a rokonok, az ismerősök, az író barátai, ellenségei stb. A rendező baráti köre, felesége, barátnője stb. Ez kétezer ember. Nem tudom, hogy hány dramaturg dolgozik egy-egy forgatókönyvön, de lehetnek — a hasamra ütök — tizenkétezren. Mielőtt elfogadják a forgatókönyvet, többen elolvassák, véleményezik. Nem akarok nagy számot mondani: lehetnek vagy hetvennyolcezren. Felsőbb helyeken is elolvassák. Száztizenkilencezer embernek kell kimondani a verdiktet: a forgatókönyv jó, a forgatókönyv tetszik, el lehet kezdeni a gyártást.

El is kezdik. Színészek, műszakiak, segédrendezők, asszisztensek, statiszták, kaszkadőrök, siratóasszonyok, ejtőernyősök, pingálóasszonyok, állatidomárok, búvárok, szakértők, halottlátók, fejőnők, hastáncosnők, solymászok, paszomány-készítők, vízigótok, szárazföldi gótok stb. Több száz ember. Szerény becslésem szerint. S mindannyian nézik a filmet.

Aztán — amikor elkészül a film — többen megnézik, hogy eldöntsék: bemutatásra kerülhet-e? Hányan lehetnek? Ismétlem hangsúlyozom: nem tudom pontosan. De több százezren biztosan vannak, akik azt mondják: tetszik a film, be lehet mutatni. Ezek szerint legalább egymillió nézője van minden magyar filmnek.

Aztán jönnek csak a valódi mozinézők, akik pénzért váltanak jegyet.

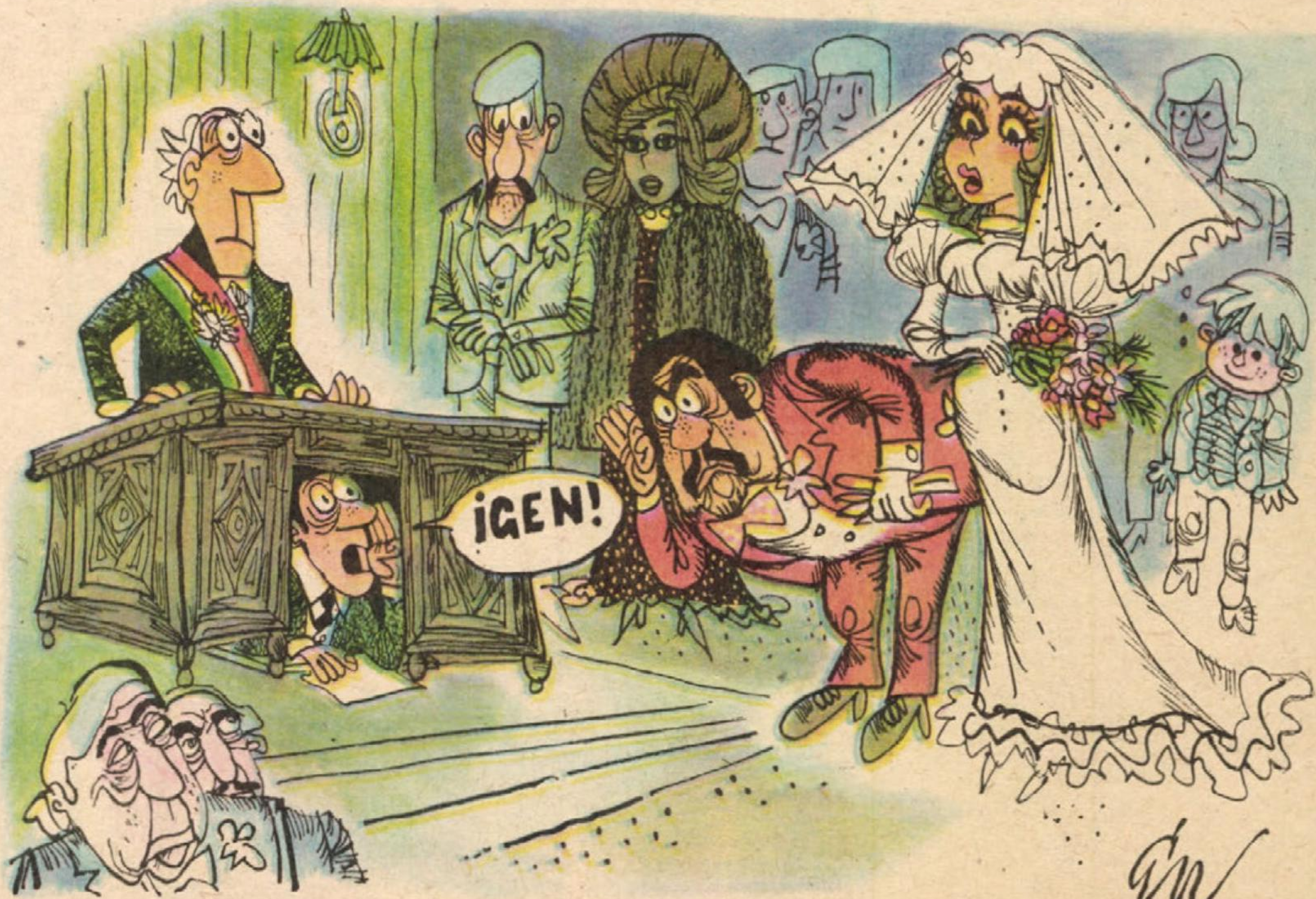
A rendező is többször megnézi a filmet és kötelezi a családját, hogy ők is nézzék meg többször.

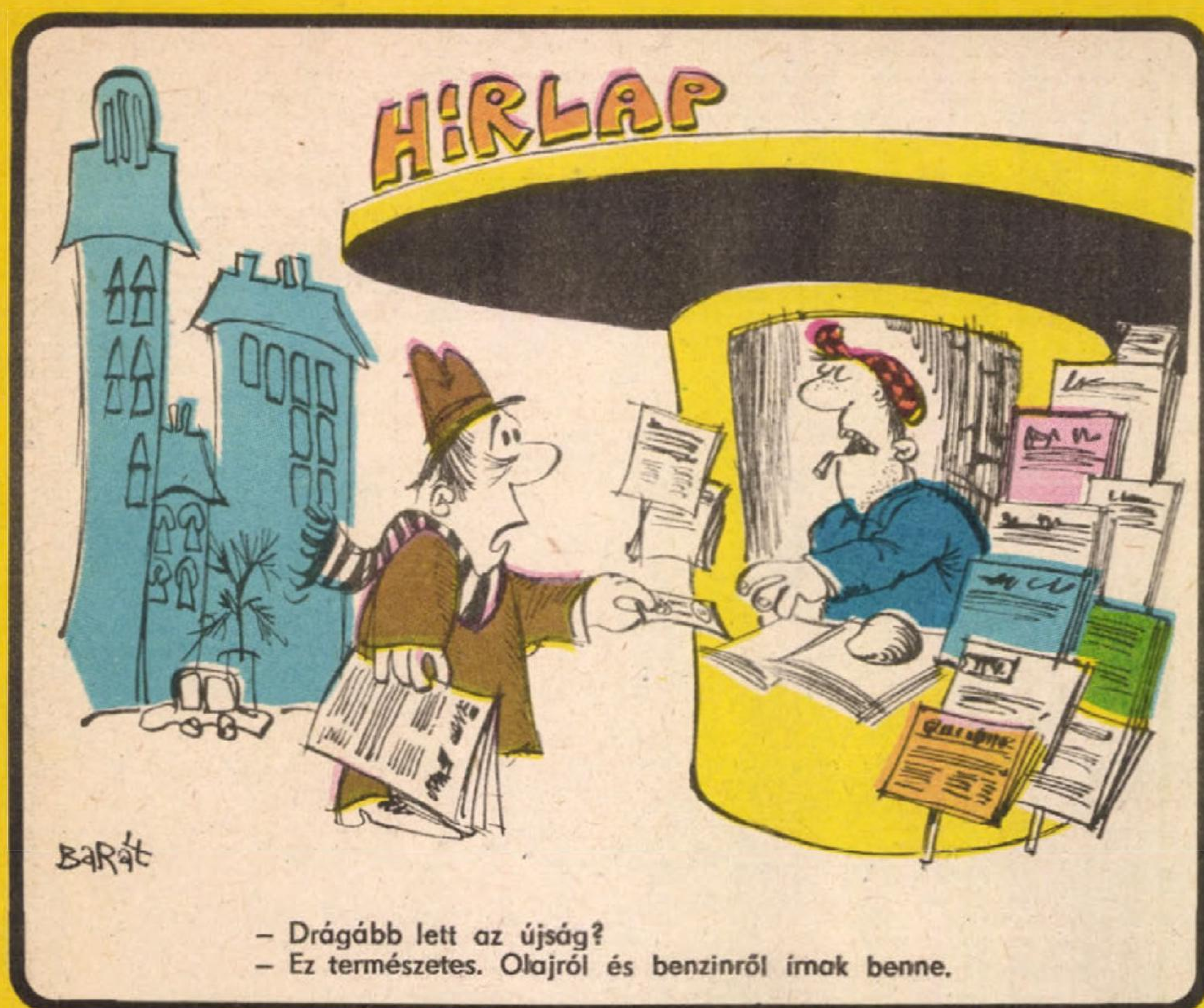
Látja a filmet a jegyszedő és a mozigépész is.

Ez már óriási siker! Gratulálok!

Mikes György

SZÍNÉSZESKÜVŐ

– Drágább lett az újság?
– Ez természetes. Olajról és benzinről írnak benne.

– És esztergályosból nincs?

SZOLGÁLAT

Guliga Péter, a Mammutfürdő felmosója az emberiséget szolgálta. Egyrészt azért, mert ez hivatali kötelessége volt, másrészt azért, mert 1850 forintos havi fizetést csak úgy lehet elviselni, ha valaki az emberiséget szolgálja. Jeanne d'Arc volt a példaképe, aki szintén az emberiséget szolgálta, 1850 forintot sem keresett havonta, mégis a máglyán végezte.

Guliga Péter tehát az emberiséget szolgálta és amikor az emberiség betelefonált, hogy a Mammutfürdő rendeltetésszerű használata során lemamutfürödte magáról kincseket érő nyakláncát, Guliga Péter teljes mellszélességgel dobta el magát.

Sűrűfésűvel, négykézláb kúszta végig a Mammutfürdő minden zugát a kincseket érő nyaklánc után. Az érdes kövezet bütykösre törte és cakkosra csipkézte Guliga Péter térdét. Ismerősei végül már csak rojtostérdű Guligának nevezték, de Péter ügyet sem vetett rájuk.

Ezt követőleg lebocsátkozott a Mammutfürdő medencéinek mélységes rejtelmeibe. Tenyérrel tapogatta végig a csempék eresztékeit, a fenék sejtelmes repedéseit a nyaklánc után. Tüdeje felfúvódott, haja zöld lett, szeme véresen gúvadt a klóros létől. Barátai végül már csak csigaszemű Guligának nevezték, de Péterről ez is lepergett.

Később a Mammutfürdő környékének járdaszéleit rótta végig. Kukásvödörből ki, kukásvödörbe be, könyékig vájkálva a penetránsan erjedő háztartási guzmi között a nyaklánc után. Arcvonásai megereszkedtek, bőre szürkéssárga színt öltött, a füle átlátszóvá vált, s lassanként maga is olyan lett, mint akit a kutya hozott be egy kukásvödörből. Rokonai már csak illatoskönyökű Guligának becézték, de Pétert ez is hidegen hagyta.

Most újabb mélytengeri munka következett. Guliga Péter leereszkedett a Mammutfürdő bűzhödten fortyogó forrásaiba. Megjárta a nedves pokol minden körét, bugyborékoló iszap között matatott, fel-feldobott kavicsok csikorogtak a foga alatt és a füle tele lett nyomelemekkel, amelyek dúsan burjánzottak a Mammutfürdő bugyraiban. Üzletfelei már csak elemfülű Guligának becézték, de Péter rájuk sem rántott, mert — óh, diadal! — az egyik forrásban megtalálta az emberiség elveszett nyakláncát.

Guliga Péter azonmód, záptojásillatú úszógatyában rohant az irodába, hogy sikerét a környező világ tudomására hozza. Iszapos és lúdtalpas lábnyomokat hagyott a folyosó kövén, amelyet aztán neki kellett felmosnia, de mit számít a partvis, meg a vödör, ha valaki az emberiséget szolgálja!

Nagy nap volt ez. Az égbolt világoskék és örömteli tacepaókat ragasztott magára, a verebek az eurovíziós popfesztivál slágereit ordítozták odakinn, amíg Guliga Péter az emberiség hivatali számát tárcsázta.

— Halló, maga van ottan? — kiáltotta a kagylóba. — Na én csak aztat akarom, hogy megtaláltam a maga kincseket érő nyakláncát.

— Evoé! — mondta az emberiség, majd hirtelen spekulatívvá vált a hangja. — Mind a kettőt?

Guliga Péterben megpendült valami.

— Wieso? — mondta. — Hát kettő volt?

És akkor az emberiség támadásba ment át.

— De még mennyire. És ha ön el óhajtja orozni az egyiket, akkor menten bűnvádi feljelentéssel élek és a kispárnát is kihúzom a feje alól. Hohó, ismerem én a madárkáimat. Az volna valami, igaz? Azt bírná a kis hasikája?

Odakinn egyszerre véget ért a színes adás, az élet fekete-fehérben folytatta. Az ég összevonta a szemöldökét és a verebek ógörög átkokat kezdtek kurjongatni. Guliga Péter az ujjára fűzte a nyakláncot, kétszer megpörgette, aztán elengedte. A nyaklánc elegáns ívben tűnt el a Mammutfürdő lefolyójában.

— Halló — mondta Guliga Péter a kagylóba. — Helyesbítek. Tévedés történt. Sztornó az egész. Egyetlen nyakláncot sem találtam. Az emberiséget meg az szolgálja magának, akinek tűznyelő volt a nénikéje.

Otthagyta a Mammutfürdőt, libatömészetbe kezdett és nemsokára barokk palotát épített a Rózsadombon. De ott sem volt boldog.

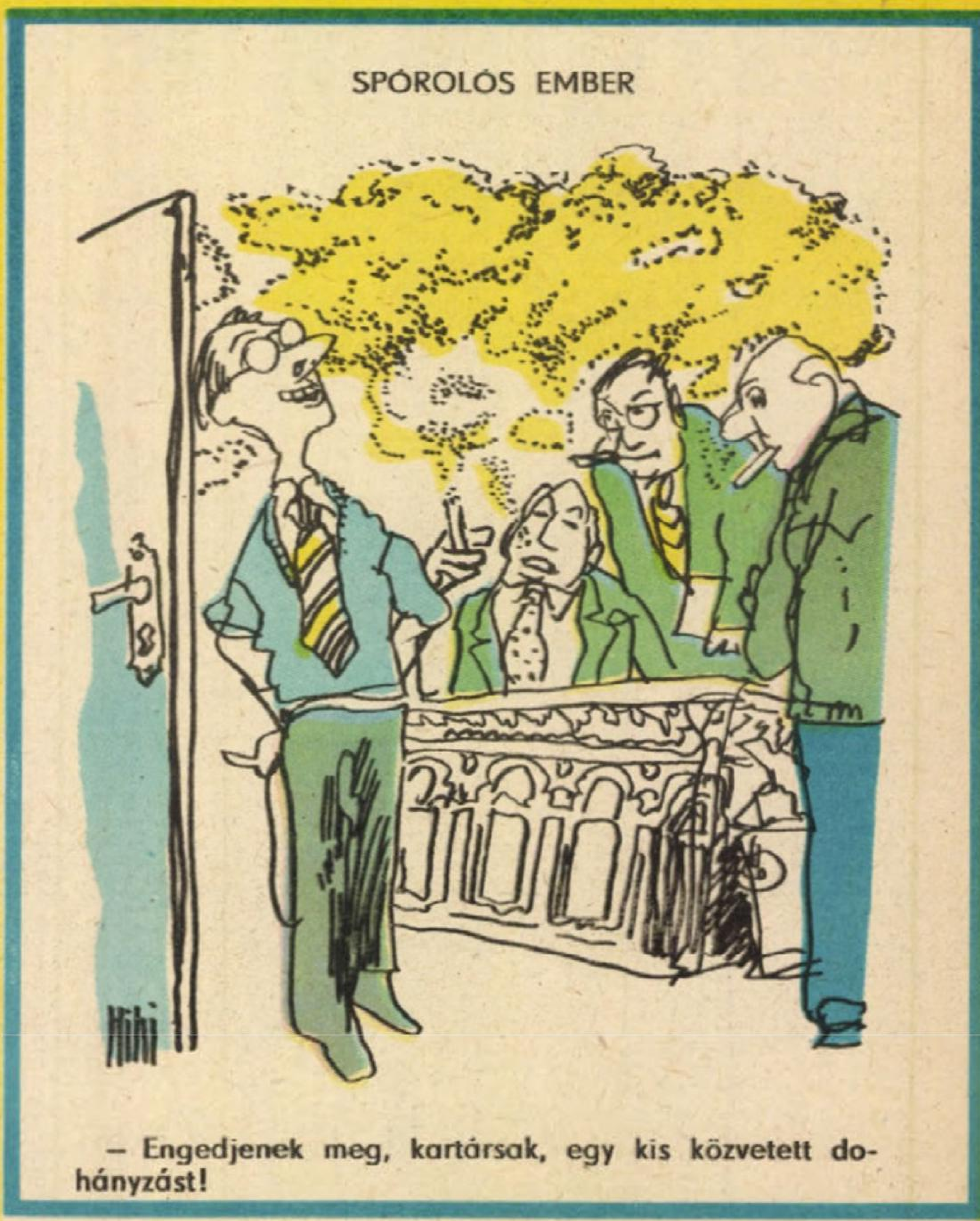
Világéletében huszárhadnagy szeretett volna lenni.

Peterdi Pál

OLCSÓ ŰRUTAZÁS
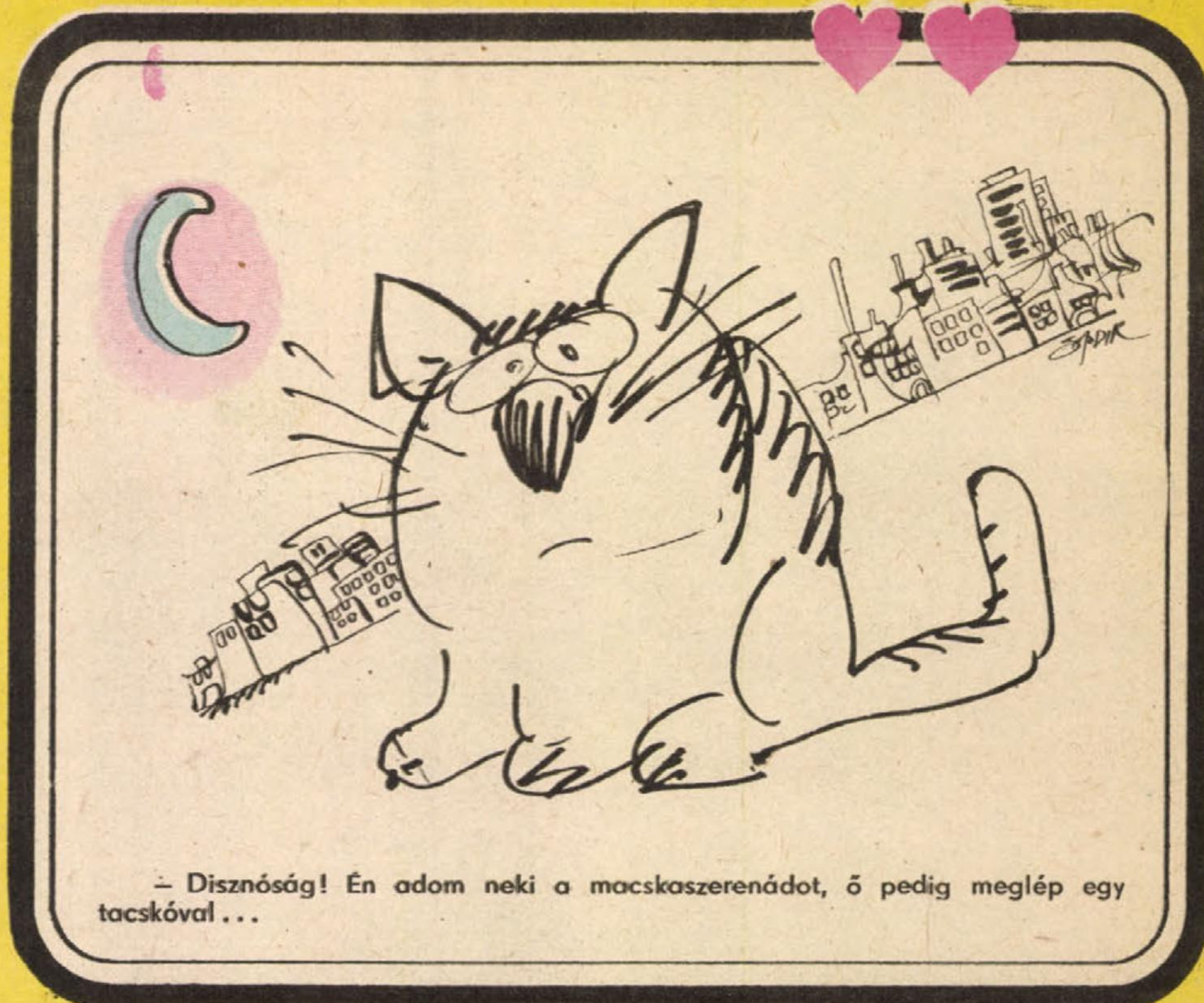

SPÓROLÓS EMBER

– Engedjenek meg, kartársak, egy kis közvetett dohányzást!

– Hiába írsz panaszos levelet a Nők Lapjának, akkor sem óhajtlak látni többet!

– Disznóság! Én adom neki a macskaszerenádot, ő pedig meglép egy tacskóval...

A BALATON VÉDELME

Alulírott, kérem azonnali behívásomat a balatoni véderőbe! Különös indokaim, hogy a Balatont jelenleg csak a kormány, az Országos Környezet- és Természetvédelmi Tanács balatoni környezetvédelmi kutatásokat koordináló tanácsa, a Balatoni Intézőbizottság, a tihanyi kutatóintézet, a madártani intézet, a haltani intézet, a halgazdaság, az erdőgazdaság, az erdőkerülők, a vad- és halőrök, a Tudományos Akadémia, a Veszprém megyei Tanács, a Somogy megyei Tanács, az IBUSZ, a Cooptourist, a Siótour, a SZOT, és többek között talán még az egyház is védi, de ez nem elég, mivel a kanadai gyilkos hínár továbbra is szaporodik, az angolnák továbbra is megeszik a süllőivadékokat, az amur a nádast, és a Zala folyó, meg a Sió-csatorna sem úgy dolgozik, ahogy kellene.

Most még nem késő, hiszen télvíz ideje van, s én időben szólok! Kérésem pozitív elbírálása végett közlöm, hogy a Balaton-védelemmel kapcsolatban nekem nem tízéves, hanem egyéves tervem van.

Először is, huszonöt éves Balaton mellett nyaraló múltam elismeréseképpen kérem a Balaton-védő Bizottság elnöki posztjára való kinevezésemet. Mert mindjárt más, ha az embernek nemcsak seregélyriasztó puskája, hanem hatalma is van a Balaton megvédéséhez!

Ezért szíves elbírálás végett levelem mellékleteként benyújtom a Balaton-védő Bizottság huszonöt tagú elnökségének, negyventagú végrehajtó bizottságának, száztíz tagú választmányának, hetventagú tisztségviselőinek, és kilencvenhárom tagú társadalmi munkatársainak névsorát. (A nyolcszázhatvan külső megbízatású munkatárs névsorát majd később mellékelem!)

Ezúton jelentem be viszont, hogy kinevezésem után teljesen új, Balatont megvédő ösvényekre kívánok lépni, és csupán tizenhét tudományos szimpoziont rendezek új-zélandi, tasmániai, és grönlandi Balaton-védő szakemberek részvételével, akiknek a Piroschka-party, a badacsonyi Vulkán-Party és a Balaton-party közben bizonyára hasznos észrevételük lesz a vulkánikus hatású balatoni boroktól befolyólag az asztal alatt. Merthogy a Balatont is külföldi módon kell menedzselni!

De a Balaton védelmét részletes tanulmányom alapján nem bízom csak külföldi szakemberekre, mivel Balaton-védő családból származom. Így restauráltatni akarom a török turisták beáramlása idején megrongált dicső végváraikat, s a balatoni végvárak élére (mint a szigligeti lángossütő, mint a fonyódi palacsintasütő, s mint a tihanyi fagylaltozó) megbízható kapitányokat, a nagynénémet, a feleségemet, az öcsémet kívánom kinevezni vezetőnek.

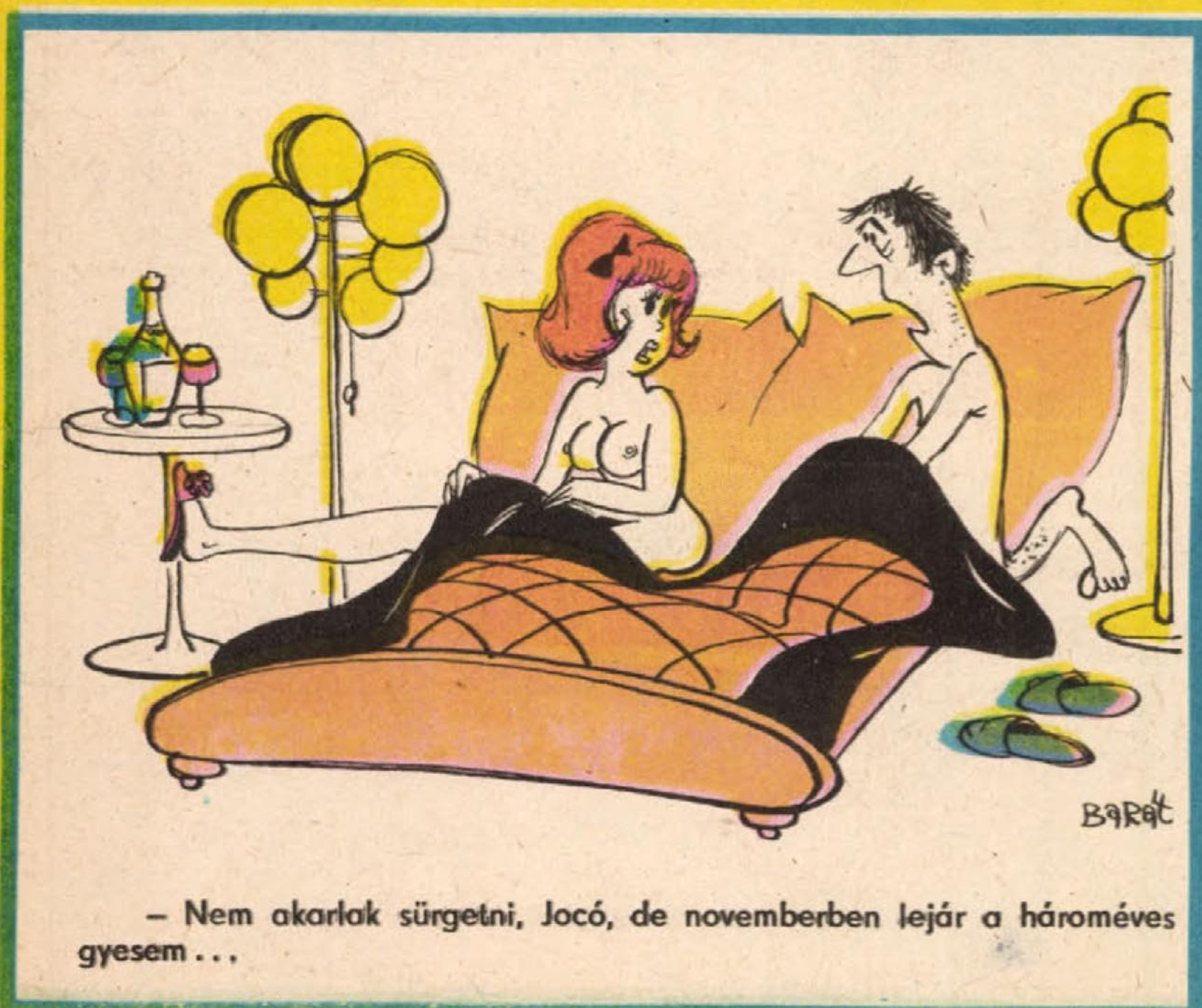
A Balatonért és a társadalmi felemelkedésemért érzett személyes felelősségem miatt kérem továbbá, hogy kinevezésemet követően minden hét végére biztosítsanak nekem és családom számára egy fekete Mercedest állami rendszámtáblával, nehogy azt hihesse valaki is, hogy magánügyből és nem pedig társadalmi ügyből kifolyólag keresem fel a hét végén a Balatont.

Ígérem továbbá, hogy az általam létrehozott Balaton-védő Bizottság csupán nyáron nehezíti meg a tó környékén az ellátási és az elszállásolási gondokat, mivel tervünk szerint télen a Hilton szállodában ülésezünk.

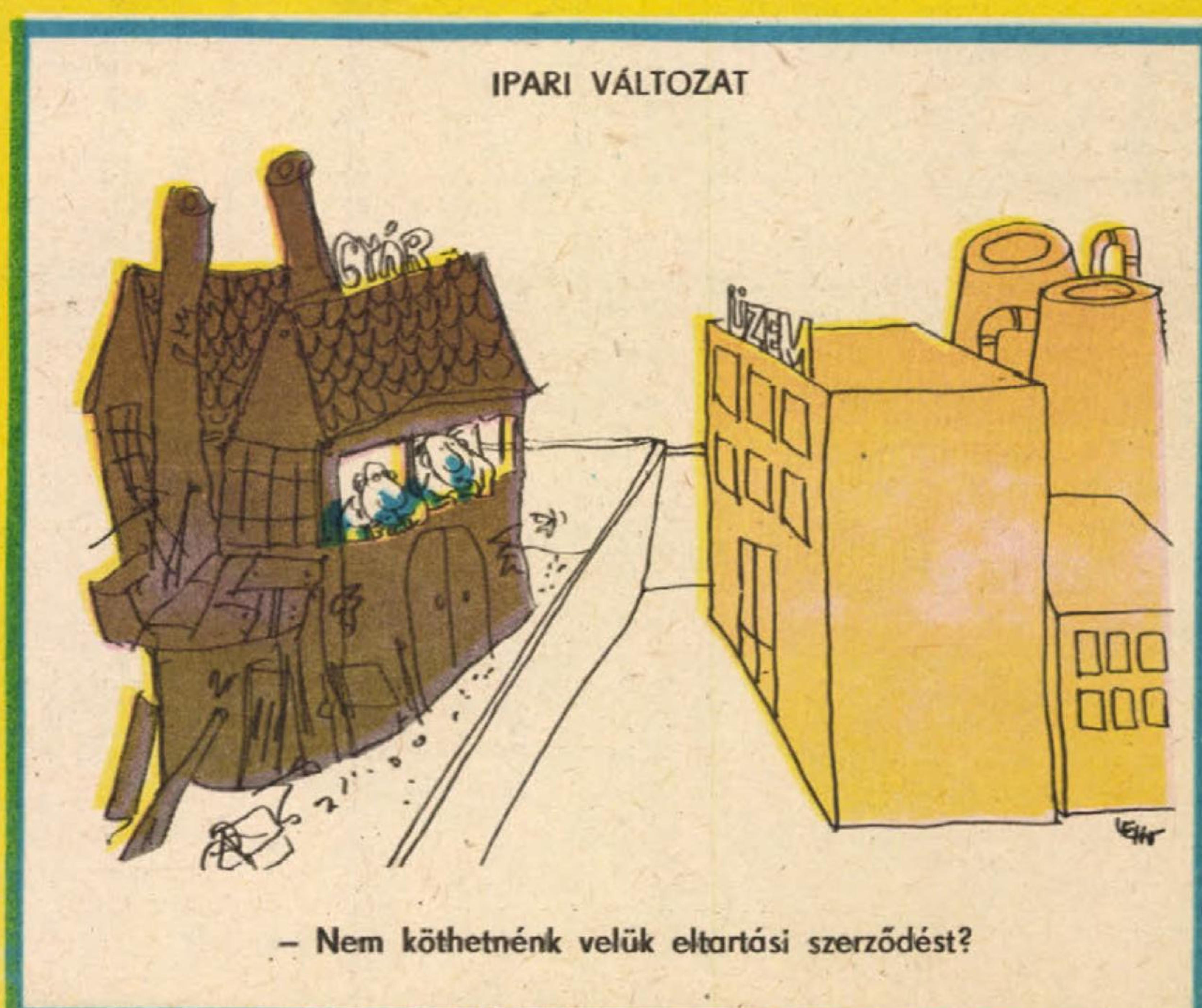
És mi kérem, azért a bagatell 350 millióért meg fogjuk védeni a Balatont, még akkor is, ha időközben a pénz is, meg a Balaton is különböző célokból elpárolog!

A megértésben reménykedve, a Balaton-védők őszinte tisztelője:

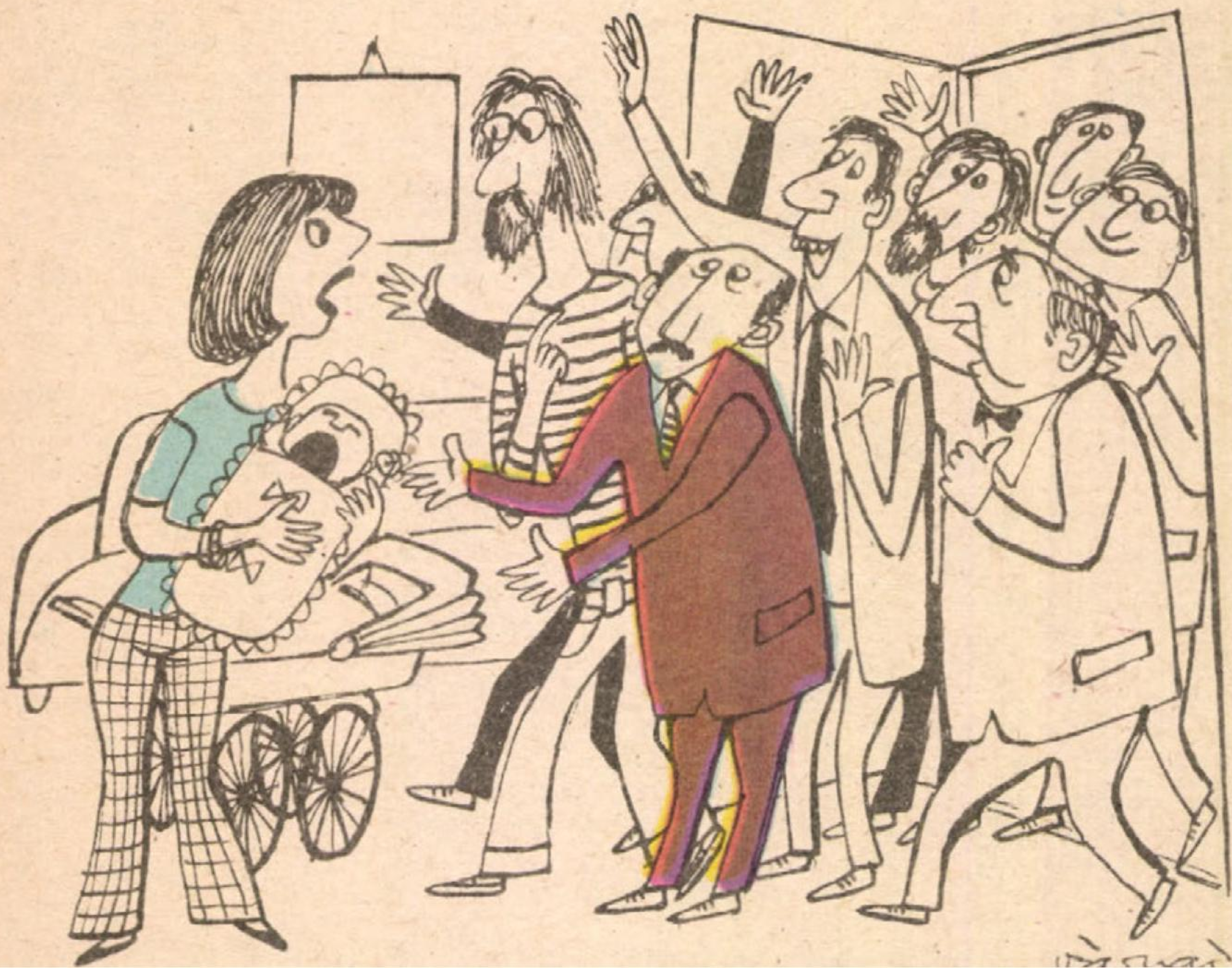
Tormai László

– Nem akarlak sürgetni, Jocó, de novemberben lejár a hároméves gyesem...

– Nem köthetnénk velük eltartási szerződést?

– Vegyétek tudomásul, én egyedül akarom a gyereket felnevelni!

NAGY HÓ

– Ne aggódjék, majd a főkönyvelők eltüntetik!

SZILÁNKOK

PULT ALÓL

Trafikosnőm a fülembe súgja:

— Valódi fülöpszigeti műanyag orrcsavarók érkeztek. Egy dobozzal félretettem önnek.

— Nagyon köszönöm. És mire használjam?

— Azt nem tudom, de ez az utolsó doboz. Gondoltam, hogy örülni fog neki.

Hálásan megcsókolom a kezét és mohón zsebrevágom a dobozt:

— Ha újabb szállítmány érkezne, azonnal küldjön expressz-táviratot.

JÓ TANÁCS

Az ötvenedik év betöltése után vérnyomásunkat rendszeresen ellenőrizve, mértékletesen és meggondoltan legyünk meggondolatlanok.

VAGYON

Én a teljes készpénzállományomat ingatlanba fektetném. De mit kapok száz forintért?

BÁTORSÁG

— Alaposan megmondtam a véleményemet egy tükörben az üzem rosszul dolgozó vezetőjének, aki természetesen én vagyok.

FELVONÓ

A mi házunkban működik a felvonó. De csupán az, semmi más.

FÉLÉNK EMBER

— Sötétedés után nem merek kimenni az utcára, mert félek, hogy kirabolok valakit.

HŰSÉG

— Nekem ötvenkét menyasszonyom van, de még soha nem csaltam meg őket egy ötvenharmadikkal.

PÁRBESZÉD

— Jó napot kívánok. Utazni tetszik?

— Igen.

— Melyik vonatra tetszik várni?

— A 17.40-kor érkező mezőrekettyési személyre.

— De hiszen már 17.50 van. El tetszett késni.

— Szó sincs róla. A menetrend szerint 17.40-kor érkező mezőrekettyési személy rendszeresen legalább fél órát késni szokott.

— El tetszett késni.

— Hogyhogy?

— Mert a mezőrekettyési személy ma pontosan úgy, ahogy a menetrendben ki van nyomtatva, 17.40-kor megérkezett. Nem tagadom, rendkívüli esemény volt. Egy úttörőkislány virággal köszöntötte a mozdonyvezetőt, aki a meghatottságában sírva fakadt. Mi is sokáig integettünk könnyezve a tovagördülő szerelvény után.

— Felháborító! Így hát valóban lemaradtam. Panaszt fogok tenni a MÁV-nál.

— Milyen címen?

— Az utasok félrevezetése címén. Ki gondolta volna, hogy nálunk pontosan érkezik egy vonat?!

ÖRÖM

— Az alkohol-elvonókúrán sikerült leszoknom a dohányzásról.

ELŐRELÁTÁS

— Mi a fiatalkori veszekedéseinket magnóra veszszük. Milyen jó lesz majd öregkorunkban hallgatni, télen, a meleg kályha mellett.

ERŐSZAKOS NŐ

Irén esténként azzal a trükkel jön fel hozzám, hogy csak a televíziót akarja nézni. Pedig még csak most gyűjtök televízióra.

Galambos Szilveszter

TAKARÉKOS CSALÁD

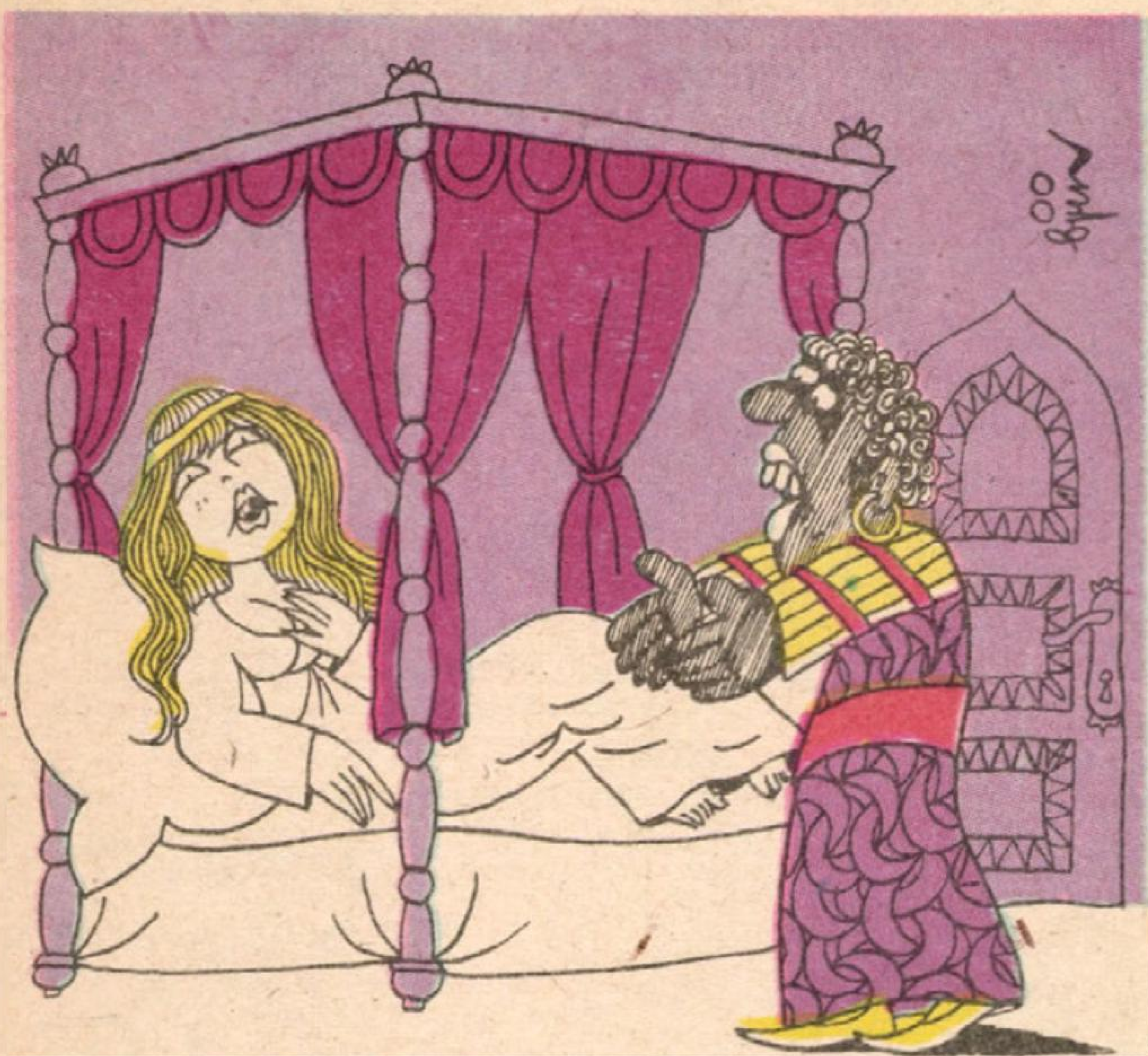

– Minden évben beteszünk egy gyereket állami gondozásba!

– Szeretném tudni, mikor lesz már anyagi elismerésben is részünk egy jeles felelet után?

MODERN OTHELLO

– Imádkoztál már, Desdemona? Megyünk a válóperes bíróságra!

ZSÖLLYE

A napokban Kabos László néhány kollégájával egy dunántúli kisvárosban vendégszerepelt. Visszafelé jövet autójukkal, melyet Csonka Endre vezetett, olyan ködbe kerültek, hogy kénytelenek voltak az országút szélére húzódni és leállni. Csonka bosszankodva próbálta letörölni az ablakokat.

— Esküszöm, ilyen ködöt még életemben nem láttam...

A hátsó ülésről ekkor előrehajolt Kabos.

— Én már láttam!

Csonka hitetlenkedve nézett kollégájára.

— Hol?

Kabos töprengő arcot vágott.

— Azt nem tudom! Olyan sűrű volt a köd, hogy nem tudtam, hol vagyok!

Géczy Dorottya meghívta néhány kollégáját vacsorára. A háziasszonyi teendőkben a szomszédban lakó Felföldi Anikó is segédkezett. Felföldi már a vörösboros mártással elkészített

csirkét szeletelte a vendégeknek, amikor a háziasszony kiment a konyhába némi utánpótlásért. Egyszerre csak kivágódott a konyha ajtaja és megjelent Felföldi sápadtan és kétségbeesetten.

— Képzeld, Dorlykám mi történt! Megbillent a kezemben a tál és leöntöttem a vörös szósszal négy vendéget...

Géczy Dorottya a kezébe temette az arcát.

— Szörnyű! Most nem lesz elég a szósz!

✦

Nemrégiben a Thália Színház gazdasági igazgatójának, Sivó Emilnek irodájában megjelent a színház egyik ifjú művésze.

— Igazgató elvtárs, nagyon kérem, emelje fel a fizetésemet!

— Sajnos nem tehetem. Egyrészt évközben nem emelünk fizetést, másrészt maga még nem mutatott fel olyan kiemelkedő eredményt, ami ezt lehetővé tenné. De miért jutott ez most hirtelen az eszébe?

— Nősülök, igazgató elvtárs!

— Gratulálok! De sajnos, ez nem ok a fizetésemelésre.

— De kérem erre a fizetésre nem lehet nősülni! Akkor inkább el se veszem azt a lányt.

Sivó megveregette a fiatal színész vállát.

— Lehet, hogy egyszer ezért még hálás lesz nekem?!

✦

Kovács Károly a napokban ünnepelte 77-ik születésnapját. A népszerű művész az őt köszöntő kollégáknak ezt mondta:

— Azt hiszem azért egy kicsit öregszem.

Szirtes Ádám megkérdezte:

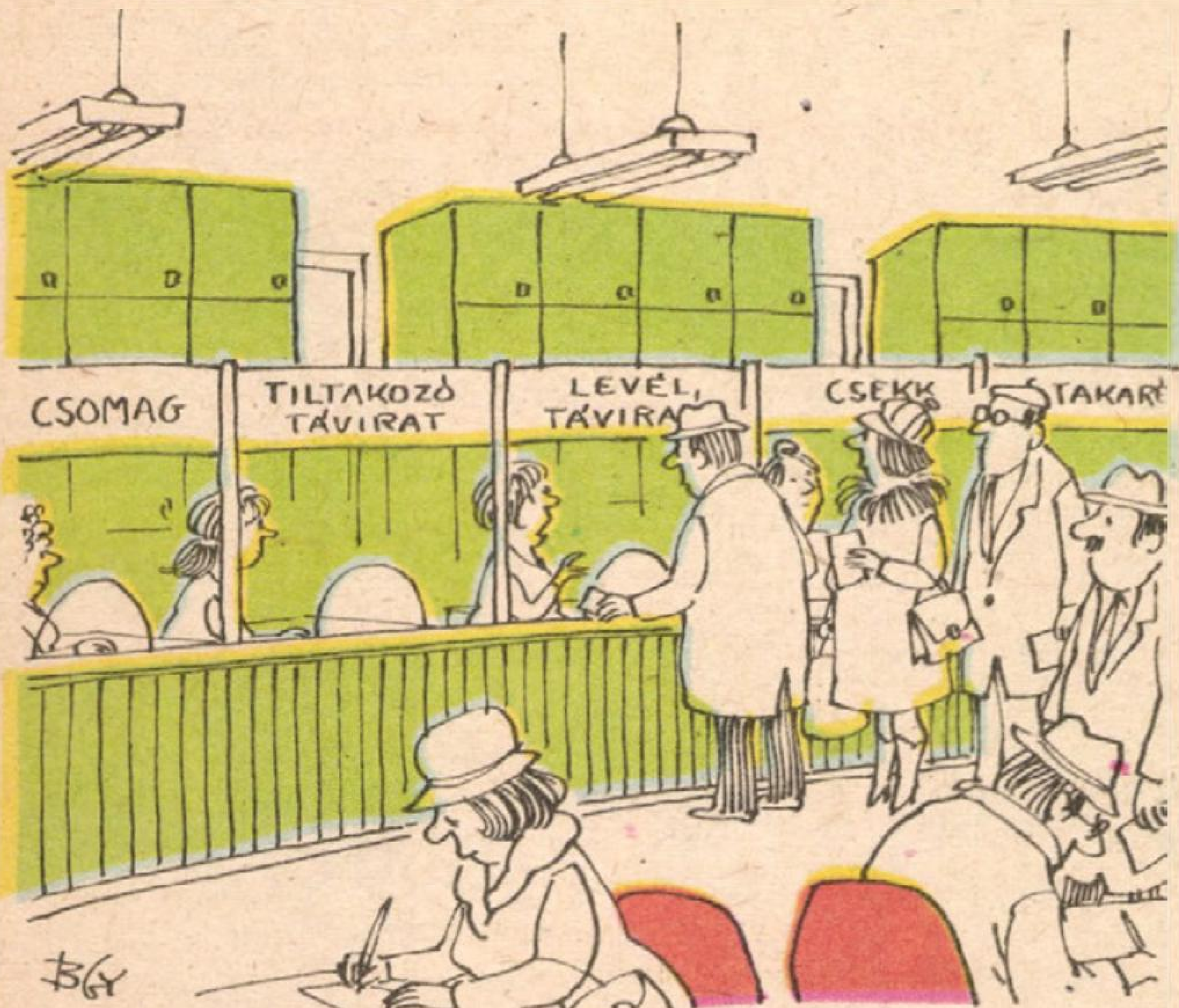
— Miből gondolod Karcsi bátyám?

Kovács huncutul elmosolyodott.

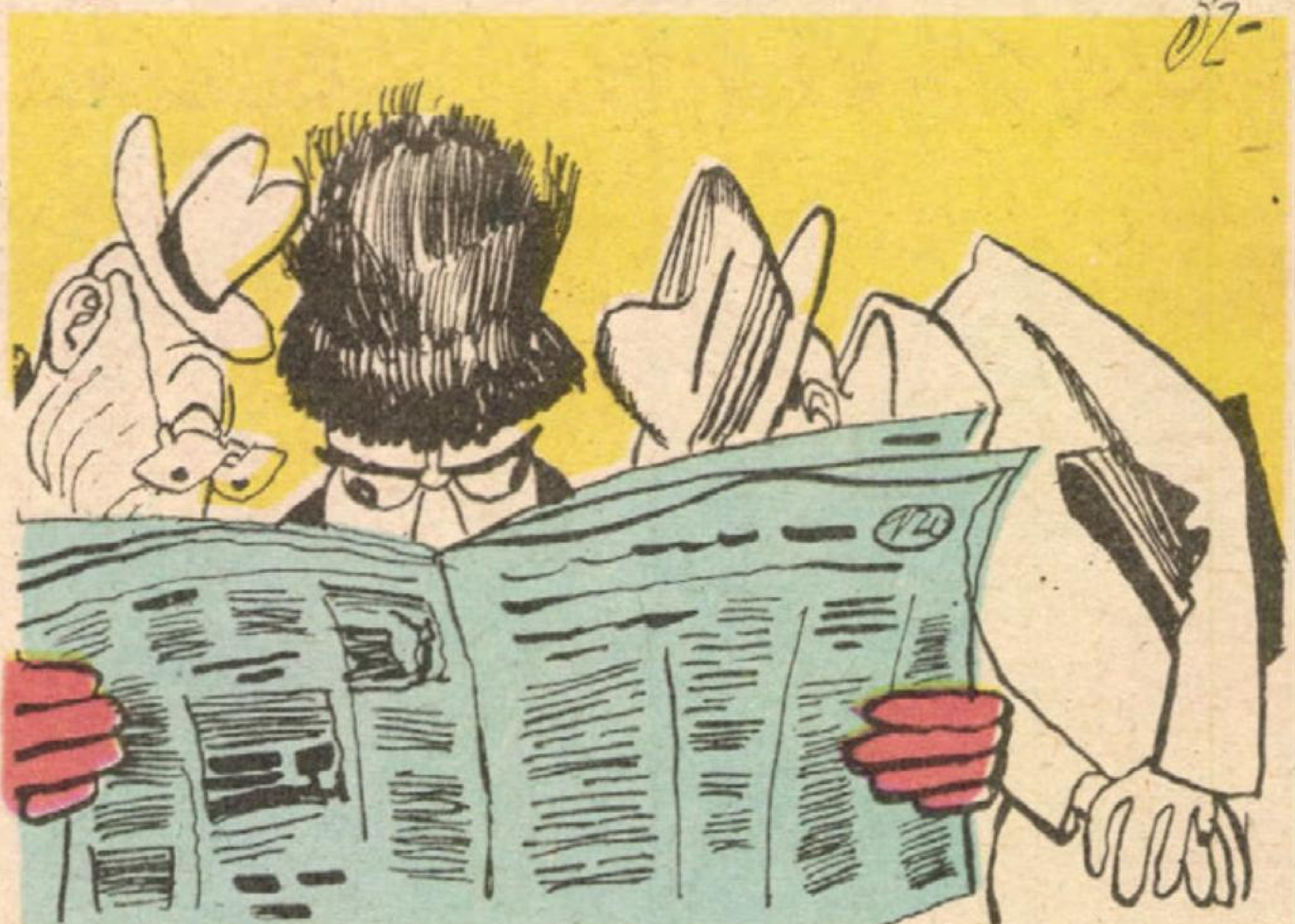
— Mert túl sokan hangoztatják, hogy napról napra fiatalabbnak nézek ki!

Rátonyi Róbert

POSTAHIVATAL

OLCSÓ LAP

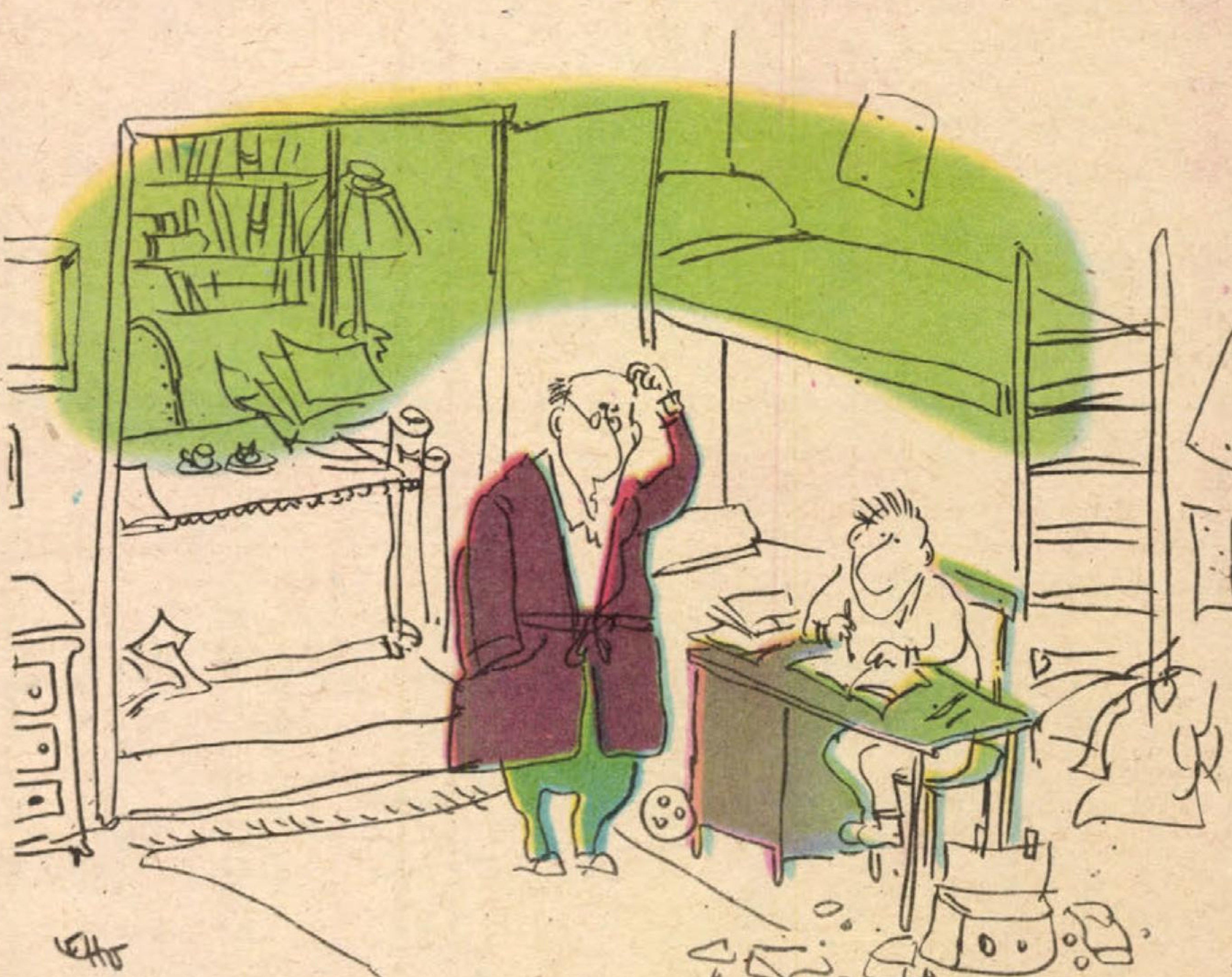
Fejenként negyven fillér

HÁZTÁJI

– Gyorsan, pipikém, még egy tojás hiányzik a rendelésből.

EXPORTGONDOK

– Fiacskám, nincs véletlenül valami új, fejlődő ország?

TORTA-TÁRLAT A BÉRKAKAS UTCÁBAN

Már pirkadat óta vidáman csattogtatja a fülmorzsoló februári szél a hazai édesipar lobogóját a Bérkakas utcai Vörös Gourmand étterem homlokzatán, és Bohinger bácsi a fogsorát a ruhatárban. Bent a díszteremben süteményhegyek, torta- és krémespiramisok között cukrászok készülődnek, hogy bemutassák saját ihletésű készítményeiket az édesszájú közönségnek.

A nagyszabású cukrászati seregszemle idejére ízlésesen feldekorálták a Vörös Gourmand dísztermét; a mennyezetről beiglifüzérek lógnak alá, a „Jancsi" és „Juliska" feliratú férfi- és női toaletthelyiséget pedig mézeskalács kunyhóvá alakította át az ötletes rendezőség, amelynek bejárata előtt vasorrú bábának maszkírozott nénike csalogatja viskójába az arra rohanókat.

A vanília- és fahéjillatú terem már zsúfolásig megtelt érdeklődőkkel, amikor a zsüri elnöke, dr. Motorovics Mór, szirupos mosolylyal megnyitotta a kiállítást. Az elnöki megnyitó után az emelvény előtt felsorakozott kukták megfújták a mandulás kürtőskalácsokat, majd egy cukorfalat leányka tört utat és diót magának a tömegben, odapenderült Motorovics Mór elé és átnyújtott neki egy madártejjel színültig megtöltött serleget. Motorovics cuppanós habcsókot nyomott a leányka orcájára, aztán egyhajtásra felhörpintette a madártejet, amitől helyből felszállt és kétszer körülrepülte a termet.

Miután visszaszállt a helyére, az egybegyűltek lelkes tapsa közben ünnepélyesen megszegte az erre az alkalomra sütött ötkilós püspökkenyeret és az érvényben levő vendéglátóipari szabályokat.

Már éppen fel akarta emelni az elnöki csengőt és a sütemények árát, amikor a díszterem üvegtábláit váratlanul fülsiketítő csattanás reszkettette meg. Eddig még ki nem derített okból felrobbant egy mazsolás kuglóf, amelynek éles szilánkjai belefúródtak a szakma közelben álló doyenje, Ramózer Béla térdébe. Ramózert a helyszínen tartózkodó ügyeletes orvos azonnal első negélyben részesítette, de a térdkalácsába fúródott mazsolákat érdemeire való tekintettel nem szedte ki.

Alighogy a sántikáló Ramózert kivezették a teremből, a mennyezetre erősített beiglifüzérről egy rúd sziklakemény mákosbeigli rázuhant Motorovics Mór közutálatnak örvendő titkárnőjére, Mignon Matildra, aki az ütéstől elvesztette az egyensúlyát és beleesett az Édes Irmáról elnevezett cukrászkollektíva malomkeréknagyságú francia krémesébe, ahonnan, mint francia rémes távozott...

A rögtönzött vizsgálat megállapította, ha Mignon Matild néhány centivel távolabb áll, akkor a zuhanó beigli nem őt találja el, hanem Benvenuto Dalkellit, a túrós bonbon olasz feltalálóját. Szerencsére nem így történt, aminek mindenki őszintén örült.

Az incidens után a közönség ámulattal vette szemügyre a kiállított cukrászkölteményeket.

Nagy feltűnést keltett, Hameleff Edgár, pusztapoprádi cukrászmester történelmi ihletésű remeke: a magyarok bejövetele piskótából. Sajnálatos módon azonban a kelleténél kevesebb tojást tett a hét vezérbe, akik emiatt lovaikkal együtt beleragadtak a Vereckei-szoros lekvártengerébe, csupán Töhötömnek sikerült átvergődnie a ropogósra sült Duna-medencébe, amelynek tortadarával behintett lankáit sűrített tejjel és lépesmézzel csobogó folyók szelték át.

Erőt és biztonságot sugárzott magából, Deréghy Gusztáv kissé militáns hangulatú esküvői tortája, a gesztenyekrémmel töltött ballisztikus rakétával, amelynek mogyoróval tüzdelt kilövőállásán két cukorgalamb gubbasztott.

Az édesiparban is megvalósult demokratizmust példázták Krőzinger Artur elegáns bundás almái, amelyek jól megfértek Sóher Vince ágrólszakadt rongyoskiflijei mellett.

Rúdondróth Istók ostyakészítő kisiparos az 1915-ös smoroszkai ütközet legdrámaibb pillanatát örökítette meg citromos ostyaszeletekből. Különösen a hadviselt férfiak érdeklődését keltették fel a nápolyiból készült mozsárágyúk, a mellettük felhalmozott kókuszos ágyúgolyókkal. A kiállítás katonai szakértője, a kilencven éves Sisakos Ubul, nyugalmazott lovassági tábornok, az egykori Pufferland-hadsereg parancsnoka, megkóstolta az egyik lövedéket és elégedetten közölte a sajtó képviselőivel, hogy ilyen omlós és porhanyós ágyúgolyót 1914 óta nem evett.

Állandóan nagy tömeg hullámzott Galambócz-Geil Géza fantáziatortája körül, aki egy ötemeletes lakóházat épített fel előregyártott diókrémes panelekből. Galambócz-Geil a tetőcserepeket és az ereszcsatornát csokoládémasszából öntötte ki, a kéményt pedig találékony módon indiánerrel helyettesítette, amelyből füstfelhőre emlékeztető tejszínhab-bodrok törtek fel, mintegy jelezve, hogy a fűtés hibátlanul működik. A diótorta-ház kapujában marcipán házmester álldogált egy gőzölgő máglyarakásra támaszkodva.

Hatalmas tapssal jutalmazta a kiállítás közönsége Kandírozott Kálmánné Súlyos Karola mutatós túróstáskáit és lekváros bőröndjeit, valamint az időközben visszatért Ramózer Béla mazsolás térdkalácsát.

Mindenkit levett a lábáról a kakasréti ínyesmester, Kappanos Antal különlegessége, a cseresznyepálinkával öntözött rumos borkrém, amit hideg sörrel tálaltak fel a vendégeknek.

A kiállított édességeket angol, francia, olasz és osztrák szakértőkből álló, nemzetközi zsüri értékelte.

Szőr Irving Pudding Briches-hire-ből, Victor Zselé Orövoárból, Leonardo da Fincsi Hadovából, Willy Zuckermann pedig Weidlingből érkezett Budapestre, hogy szavazatával hozzájáruljon a cukrászati kiállítás sikeréhez.

Alkonyodott már, amikor dr. Motorovics Mór — ezúttal madártej nélkül — felemelkedett a helyéről és kihirdette a titkos szavazás eredményét.

Nikkelfinger Boriska, Köhécs megyei sütőasszonyt öt tájjellegű édesség: a mákos matyó metélt, a tanácselnök kedvence elnevezésű tejfölös ribizlis lepény, a téesz palacsinta agronómus módra, kecsketúróval, valamint a menyecskevidító ánizsos rudacskák és a vőlegényfogó mézesduda megalkotásáért a zsüri kisdíjjal tüntette ki.

Szalmon Ella, Fullasztó-pusztai cukrászmesternő különleges fagylaltvariációiért elnyerte a KÖJÁL különdíját és büntetlen előéletére való tekintettel, háromhavi felfüggesztett fogházbüntetést kapott.

A kiállítás nagydíját: Mária Terézia szakácskönyvét, a korabeli nyalánkságok részletes leírásával, valamint az Állami Egyházügyi Hivatal dicsérő oklevelét, Szittya-Braun Béla kapta, akinek a felekezeti békét szimbolizáló kukorica- és maceszlisztből sütött aprósüteményei akkora sikert arattak, hogy a kiállításon résztvevő mohamedán delegáció vezetője, Akita Halef, elkérte tőle a receptjét.

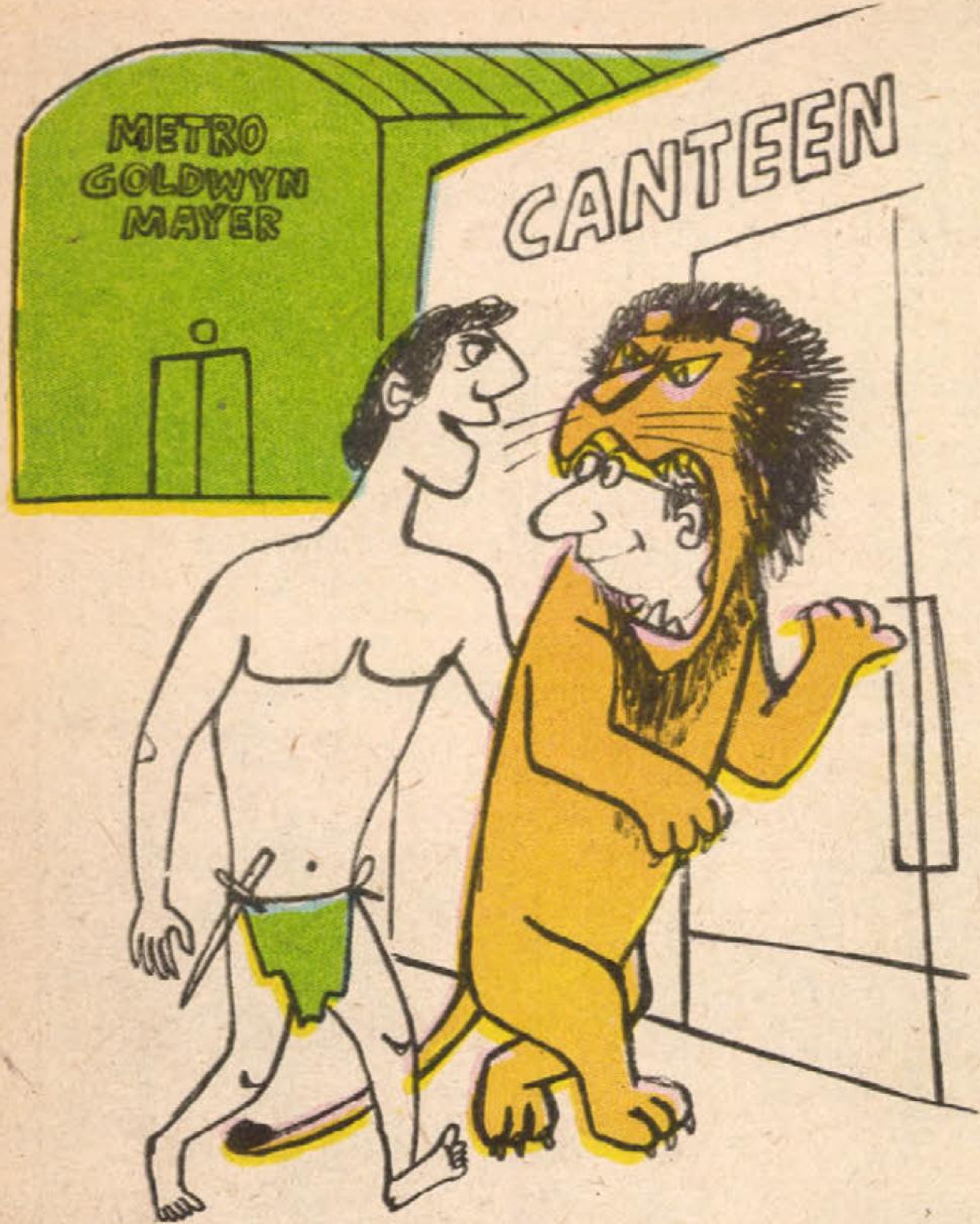
Hát nem édes?...

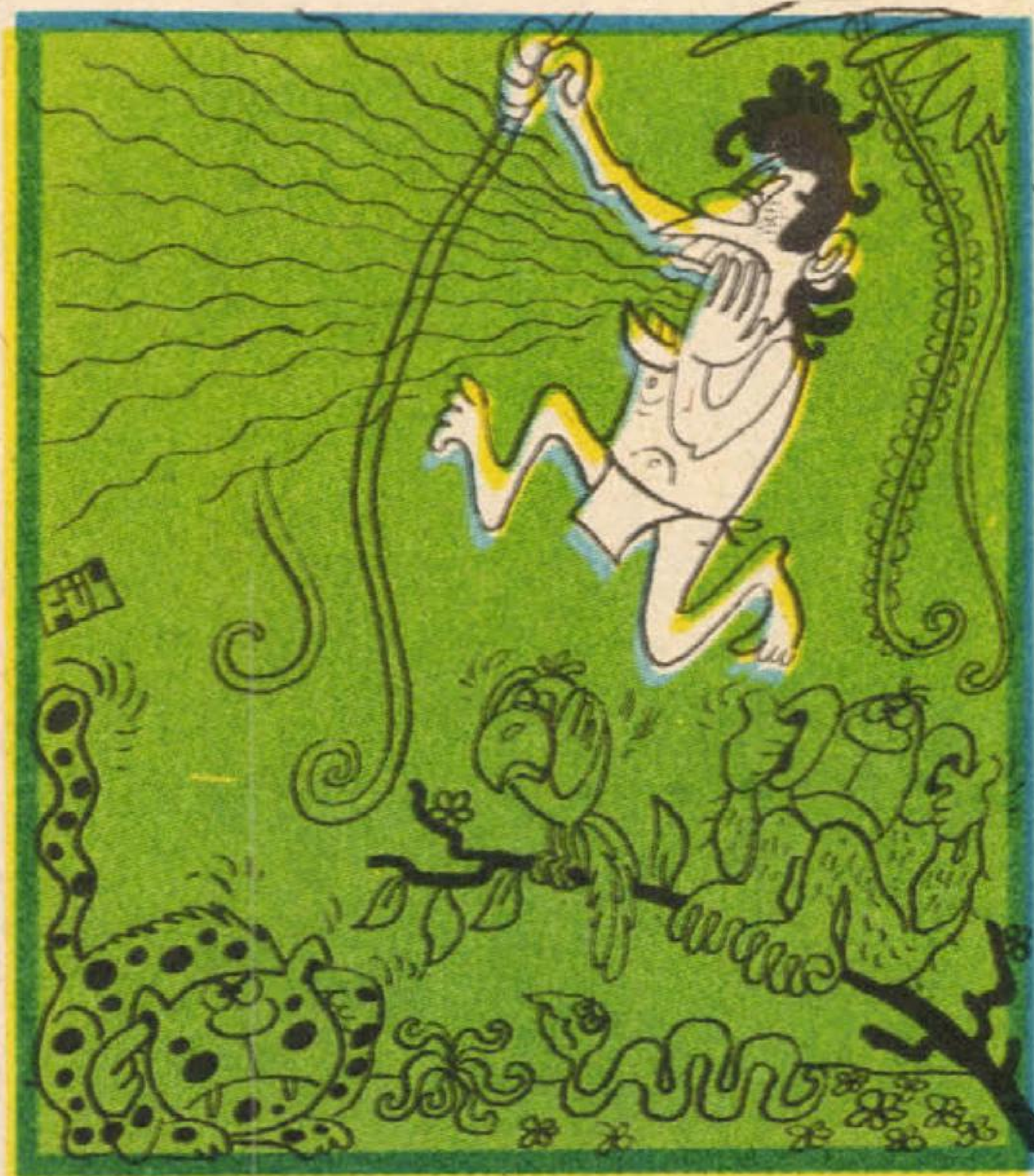
Szilágyi György

FEJLŐDÉSTÖRTÉNET

TARZAN

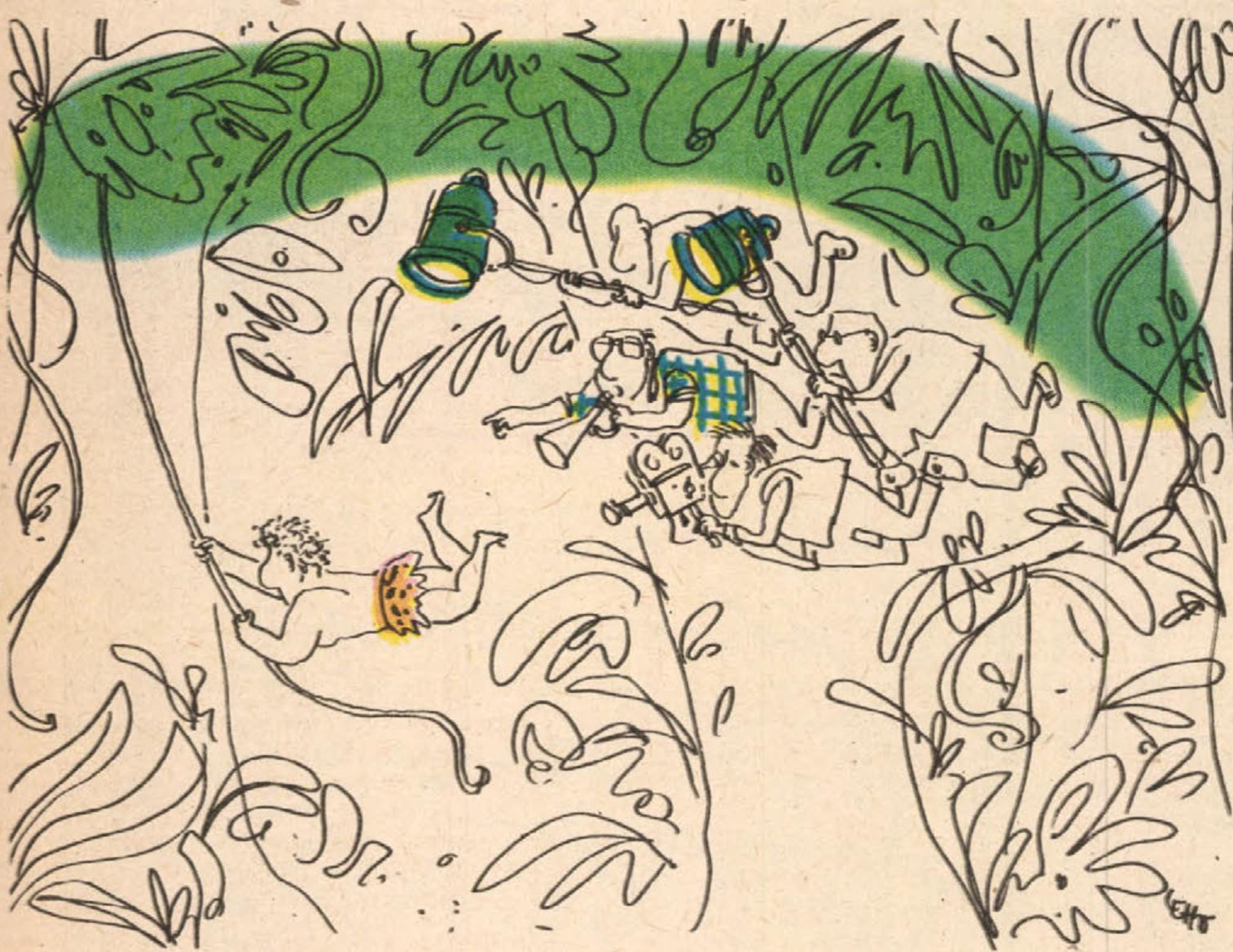

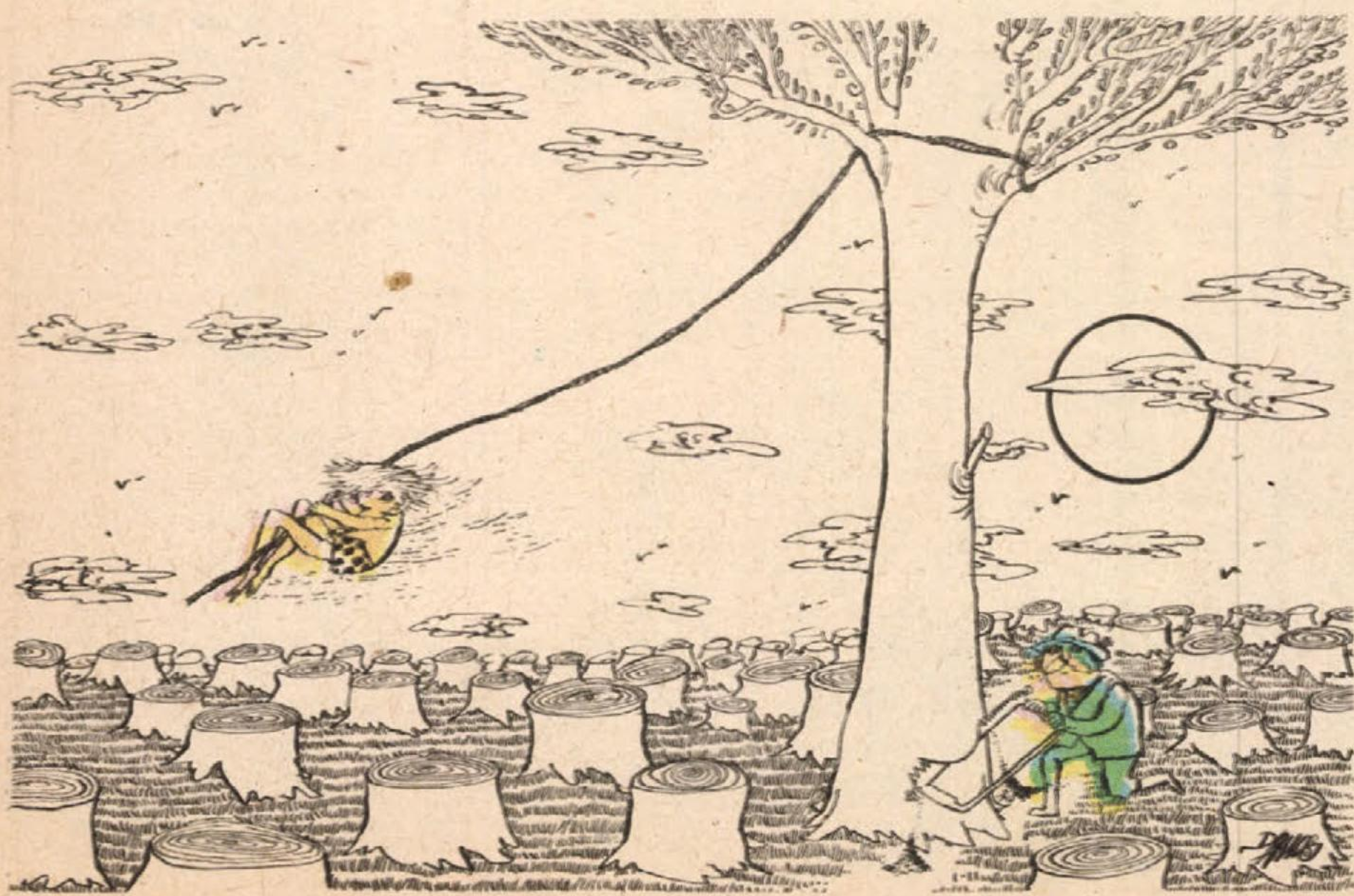

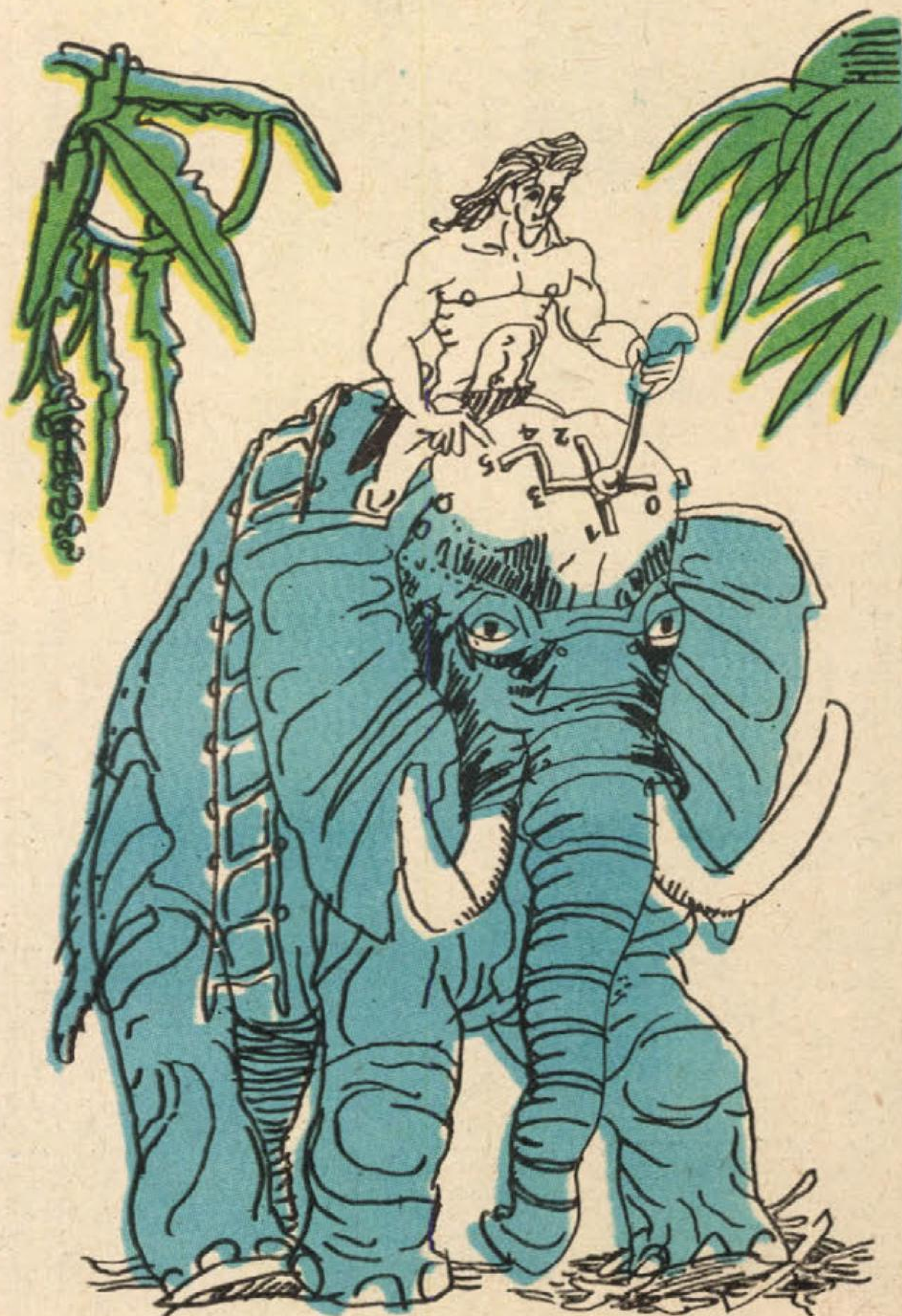

VARNAI,
FÜLÖP,
SAJDIK,
LEHOCZKI,
HEGEDÜS,
DALLOS

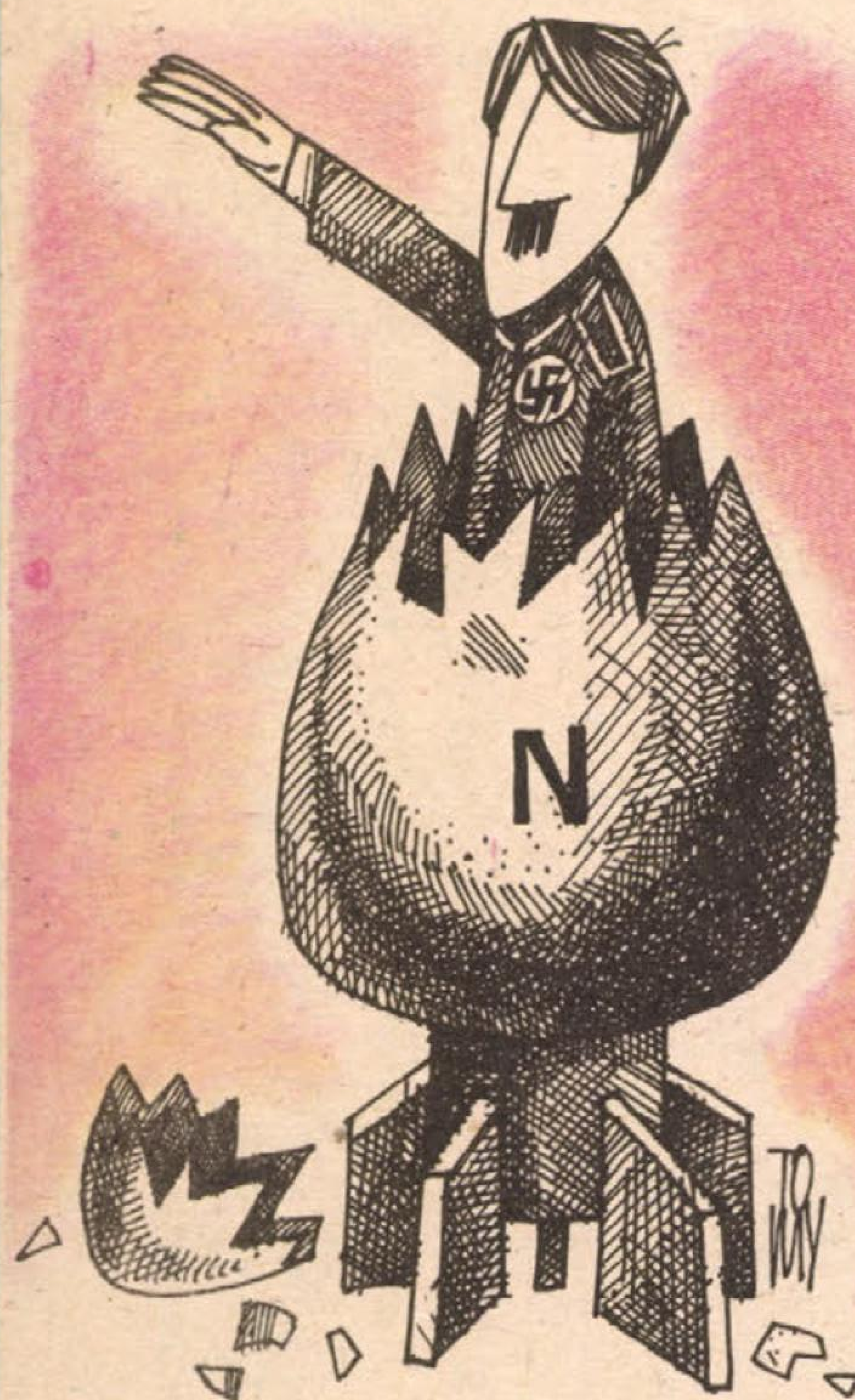

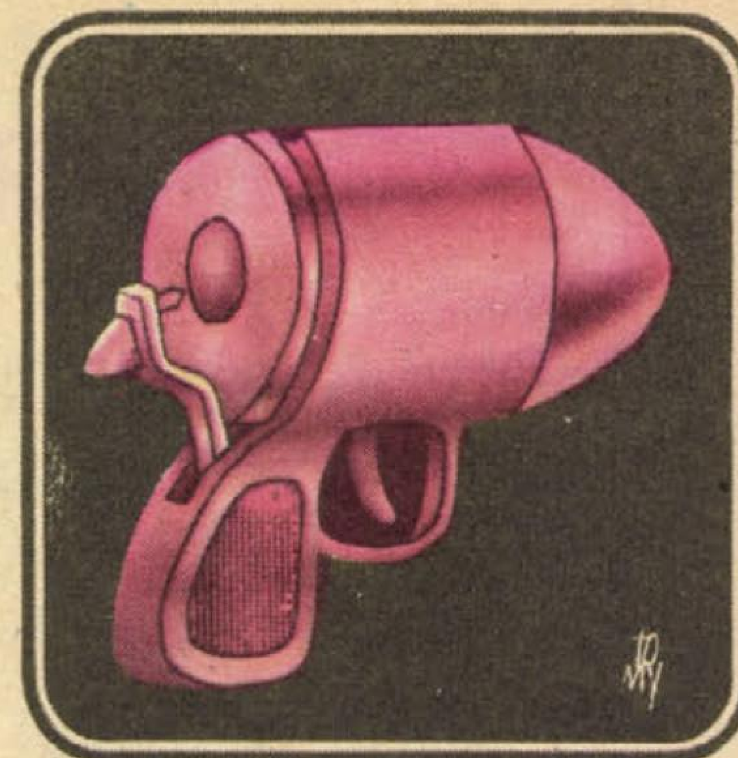

IMPORT HUMOR

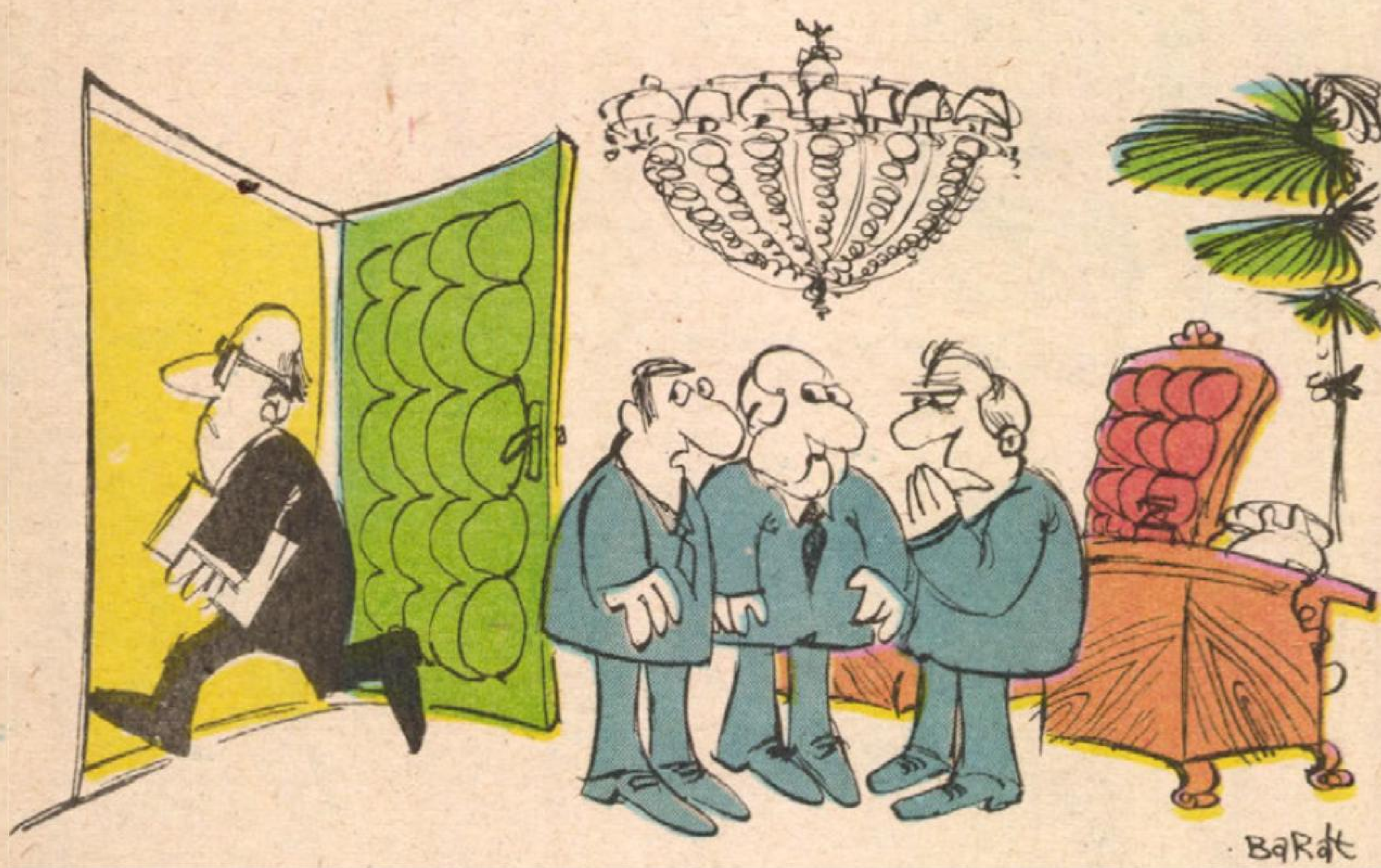
Tomas Rodriguez rajzai
a DEDETÉ című kubai lapból

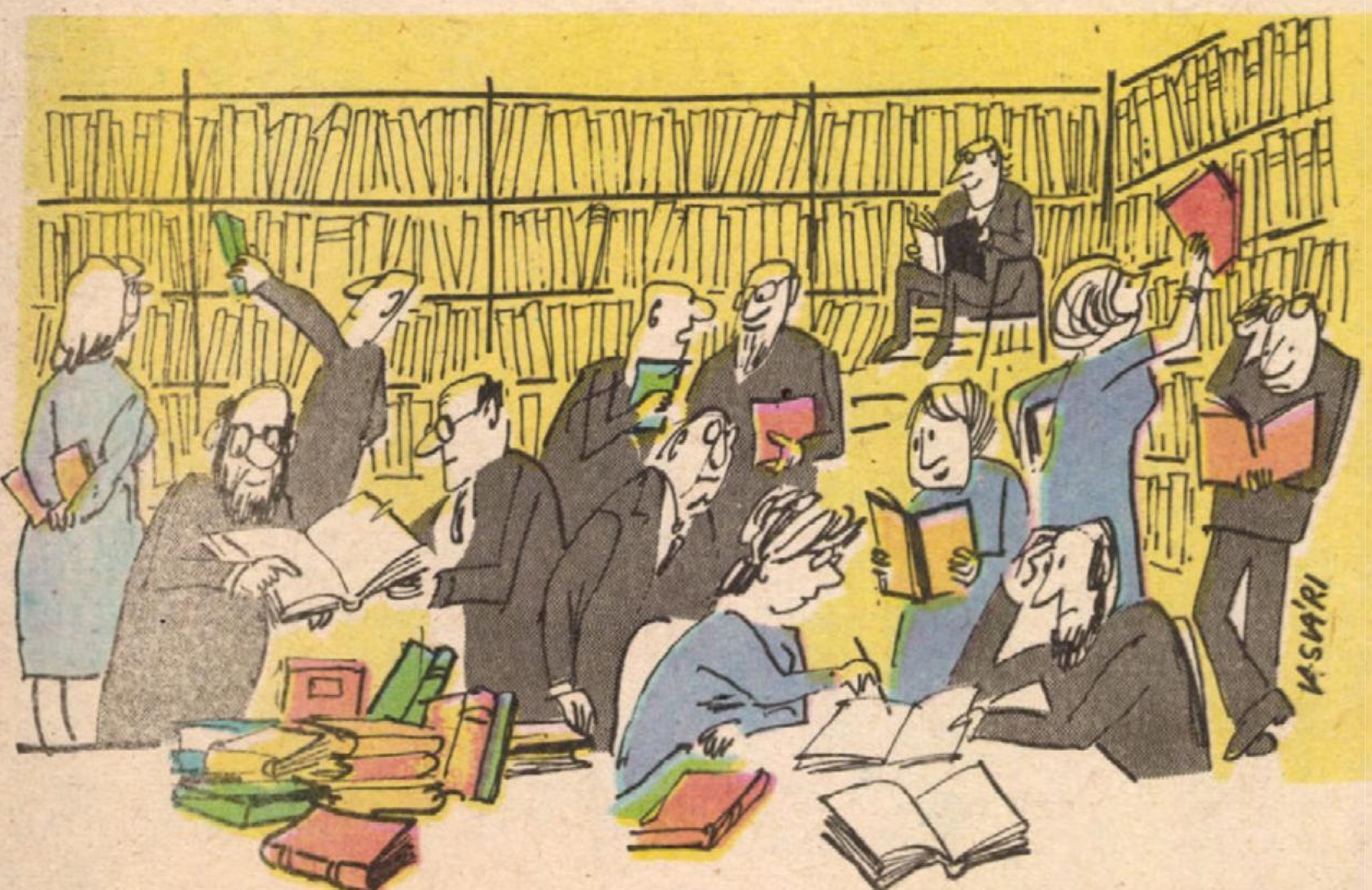

– Most, hogy az igazgatónkat menesztették, nem kellene régenstanácsot alakítanunk?

TUDÓSOK HÁZIBULIJA

TRIBÜN

Az egyik angol ligacsapat játékosait különös látvány fogadta az öltözőben. Az együttes legidősebb tagja a tükör előtt ült és barna cipőpasztát kenegetett a feje tetején virító kis kopasz foltra.

— Nem bolondultam meg — mondta a kérdő pillantásokra. — Úgy hallottam, hogy egy amerikai menedzser is megnézi a meccsünket. Fiatal tehetségeket akar szerződtetni.

Az amerikai rögbisztár rossz helyen parkol a kocsijával, a rendőr felírja.
— Iskolai végzettsége?
— Nincsen — mondja a sztár. — Analfabéta vagyok.
— Micsoda? Hogy mi maga?
— Mondom, analfabéta vagyok.
— Betűzze.

Muhammad Aliról írta egy kanadai lap:
— Elképesztő, mennyit tud beszélni. Ha például megkérded: mennyi az idő? — elmondja, hogyan kell egy órát csinálni.

Érdekes a Mansfield Town eredménylistája. A harmadikligás csapat saját pályáján egy éve nem tud győzni, idegenben viszont tavaly szeptember óta nem veszített meccset. Billy Bingham, a csapat menedzsere most minden hazai mérkőzés előtt hosszú buszkirándulásra viszi a legényeket. Hogy úgy érezzék: idegenben kell játszaniuk.

Denny Crumot, a louisvillei kosárlabdacsapat új edzőjét megkérdezték: mennyi a fizetése?
— Háromszázezer dollárt kapok — mondta a mester. Aztán a meglepett arcokat látva gyorsan hozzátette: — Százötven évre.

(p. p.)

TÜCSÖK és BOGÁR

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

Hideg nyarak

(Gyalai Tiborné, budapesti olvasónk fotója)

gel *nagyobb* örömöt lehet szerezni, mint drágább ajándékkal, nézzük meg, hogy ha pénzt adunk, *hogyan adjuk át.* Semmiképpen sem meztelenül, de nem is borítékban. Emígy nagyon prózai, úgy

Pedig úgy meghittebb!

(A Népszabadságból ollózta Mádi József, gyöngyösi olvasónk)

Ez már nem aktuális! Az árrendezésen túl vagyunk...

(Budapesten fotózta Vitéz Aladár)

A hallgatókat a pisztoly lövészetek alkalmával egyenként lövessük le.
A lőgyakorlatot csak a lőgyakorlatvezető közvetlen irányítása mellett

A hallgatókat lelövetik, ugye?

(A tanárképző főiskola jegyzetében találta Kálmán Zoltán)

MÓRICZ ZSIGMOND ÉV

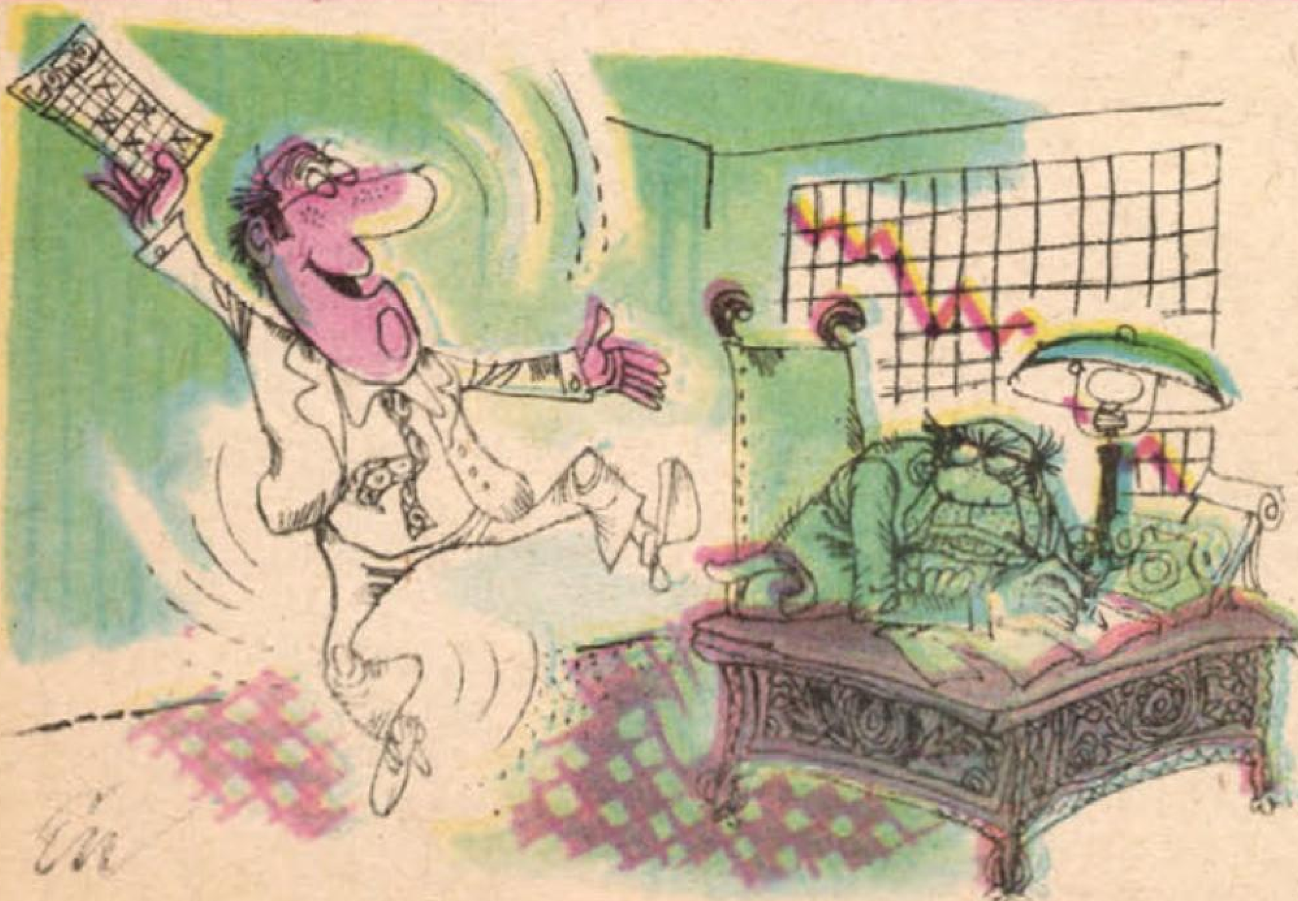

– De hát a Móricz körtéren, a Szent Imre szobor mellett az övé is elférne.

VÁROSSÁ AVATÁS

– Most mit csináljak magával? Eddig népi költő volt, most, hogy városból jön, urbánus lett!

RÁFIZETÉSES VÁLLALAT

– Megmenekültünk! Ötös találatunk van a lottón!

SZÓ AMI SZÓ

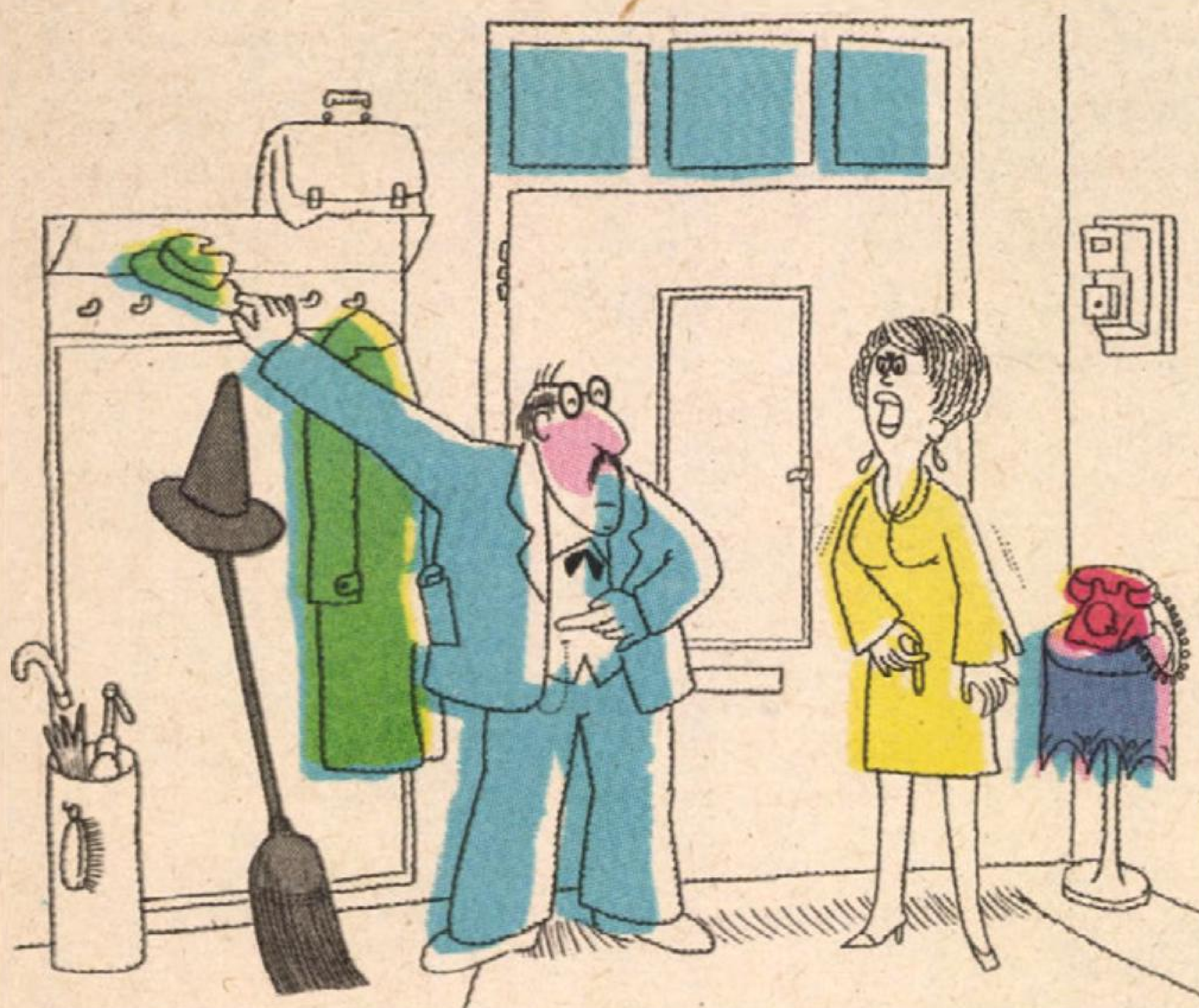
Sok új rendelkezés híre
néhány dörzsöltnek már gyanús:
nem lesz köztük egypár görbe
túl-szigorú paragrafus?

Ezért kell a szavak rendjét
oly szorosan összerakni:
ne maradjon kiskapu, mit
megnyithat egy kis – [illegible]

Bedő István

– Ne tessék elhibázni, ez importvad!

– Nem, nincs itt az anyám. Ez a lányunk jelmeze az álarcosbálra.

JÖVŐ HÉTEN INDUL

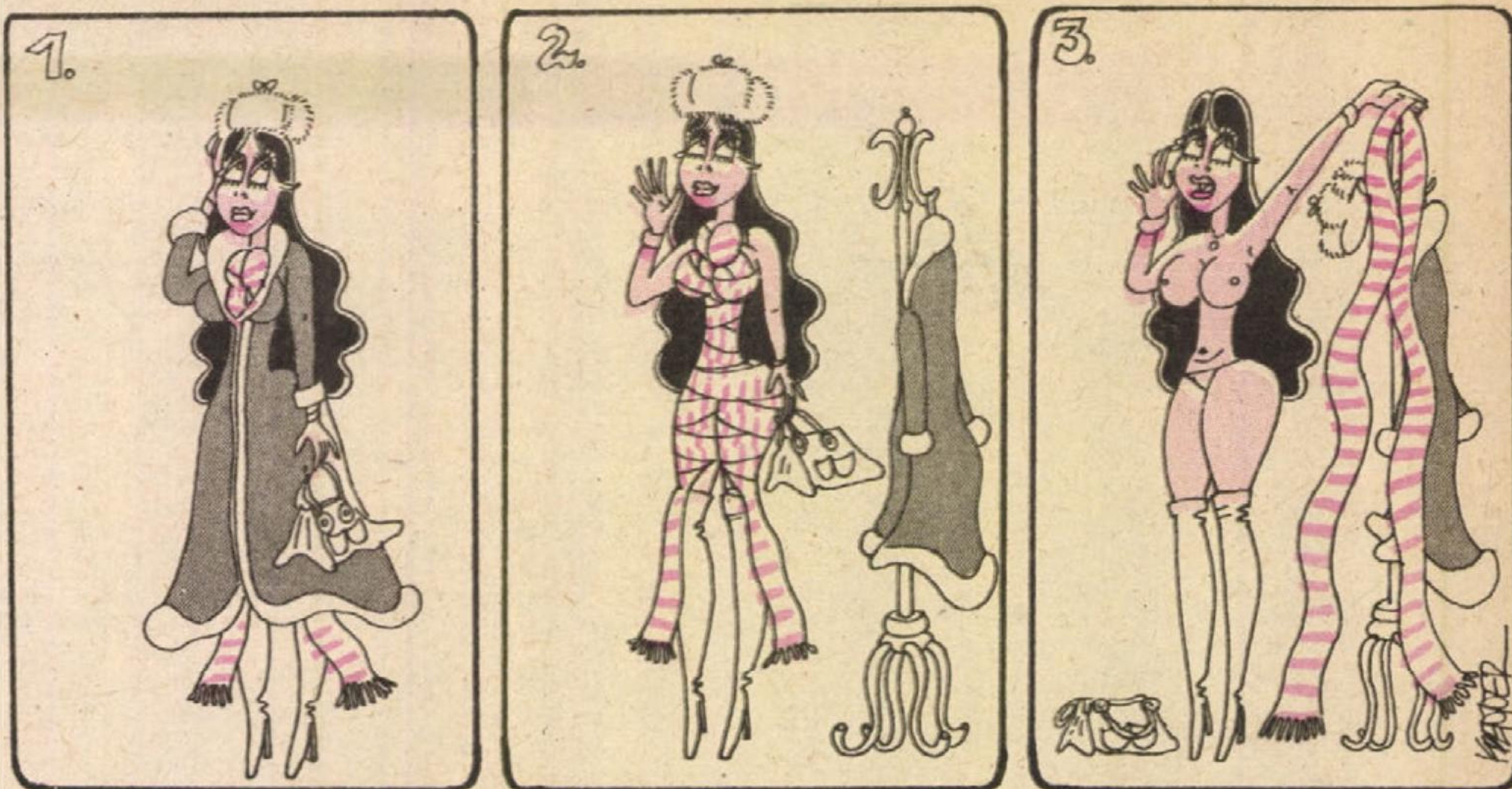
A LUDAS MATYI ÚJ PÁLYÁZATA!

Játékunk szabálya: egy általunk megadott tárgy rajzát be kell ragasztani egy fotóba vagy festménybe. A beragasztott tárgy megváltoztatja az eredeti kép értelmét, lényegét. Ezek után már csak egy szellemes aláírást kell kitalálni.

A legszellemesebb megoldás beküldője 200 forint jutalomban részesül.

Részletesebb tájékoztatást a következő számunkban kapnak a kedves olvasók. Pályázzon! Nyerhet!

HOSSZÚ SÁL A DIVAT

BÖLCS SZAMÁRSÁGOK

Az élet alaptörvénye az igazságtalanság. Tehát: nem kell összeesni, ha igazságtalanság ér bennünket, mert ez a törvény az állatokra is vonatkozik. Példa: mit vétett az őz, aki szelíd állat, növényevő, a vallásával sincs baj, a fajtájával sem, mégis jön az oroszlán és megeszi. Még morog is hozzá. Még neki áll feljebb, holott őt nem eszi meg senki, mert a húsa rágós. Igaz, hogyha megöregszik, fogatlan lesz, körme is kihull, akkor a gyerekek összenéznek és széttépik a papát. De annyi tisztesség van bennük, hogy nem eszik meg, saját érdekében ölik meg, mert jól tudják, hogy oroszlánéknál nincs esztéká és nyugdíj sincsen.

*

Civilizált ember nem siet. Vagy ha siet, akkor lassan siet. Ez minden körülmények között fontos, kivéve, ha az illetővel van az embernek randevúja és ha az illetőt az illető nagyon szereti. Ilyenkor nem árt a lassan sietés, mert az illető úgyis késni fog és akkor legalább nyugodtan várhat az illető, nem kell sietni.

*

Akinek vaj van a fején, ne menjen a napra — mondja a közmondás. Ez sem igaz. Mert aki a fejére teszi a vajat, az nyugodtan mehet akár a napra is, annak már nem árt semmi.

*

Szegény ember vízzel főz mondja a kirgiz. Persze. Teát.

*

Az unalmas ember társaságot nem ad, de elviszi a magány örömét.

*

Nem a baj a fontos, hanem ahogy veszi az ember.

*

Nem igaz az sem — pedig én írtam valahol — hogy egyszer öreg az ember. A csecsemő, amikor megszületik, öregen kezdi az életet. Kopasz, menni sem tud, ülni sem tud, foga sincs, beszélni sem tud, csak makog. A hallása mindennap romlik. Nem emlékszik semmire, pedig monumentális élményanyaga van, de nem tudja elmondani, mi történt vele közvetlen születése előtt.

*

Elnéztem a gyerekeket a játszótéren. Rohannak, sehova, mert ott sincs semmi dolguk, de remek a lábuk, rugalmas, jó a tüdejük, tehát szaladnak.

— Mi van Pista? — üvöltötte az egyik gyerek.

— Semmi — harsogta vissza a másik.

Nem beszélgettek, hanem ordítottak, mert kitűnő hangjuk van. A szemük is remek. Szemüveg nélkül olvasnának, ha tudnának olvasni. Ha elesnek, észre sem veszik, felpattanak, mint a gumilabda. Egészségesek. De a jó szemükkel nem látnak meg semmit, csak szaladgálnak, nevetgélnek, néha sírnak is, de az igazi bánat nélkül.

De szép is az ifjúság! Milyen kár, hogy gyerekekre pazarolják!

*

Tegnap olvastam egy üzbég pásztorról, aki most halt meg, száznegyvenhat éves korában. Nyugodt élete volt. Az első száz évben nem történt vele semmi különös. Aztán már ez így folytatódott. Kár, hogy a hosszú élet is rövid, mert aki száz évig él, az már szép teljesítménynek számít. Ámde aztán sokkal tovább lesz halott. Rossz az arány.

*

A zsugori akkor is spórolna, ha a zsugorgatás többe kerülne, mint a költekezés. Sokszor többe is kerül.

*

Amit én könnyelműen megkeresek, azt a feleségem vasszorgalommal elkölti — mondta magáról a színész.

Királyhegyi Pál

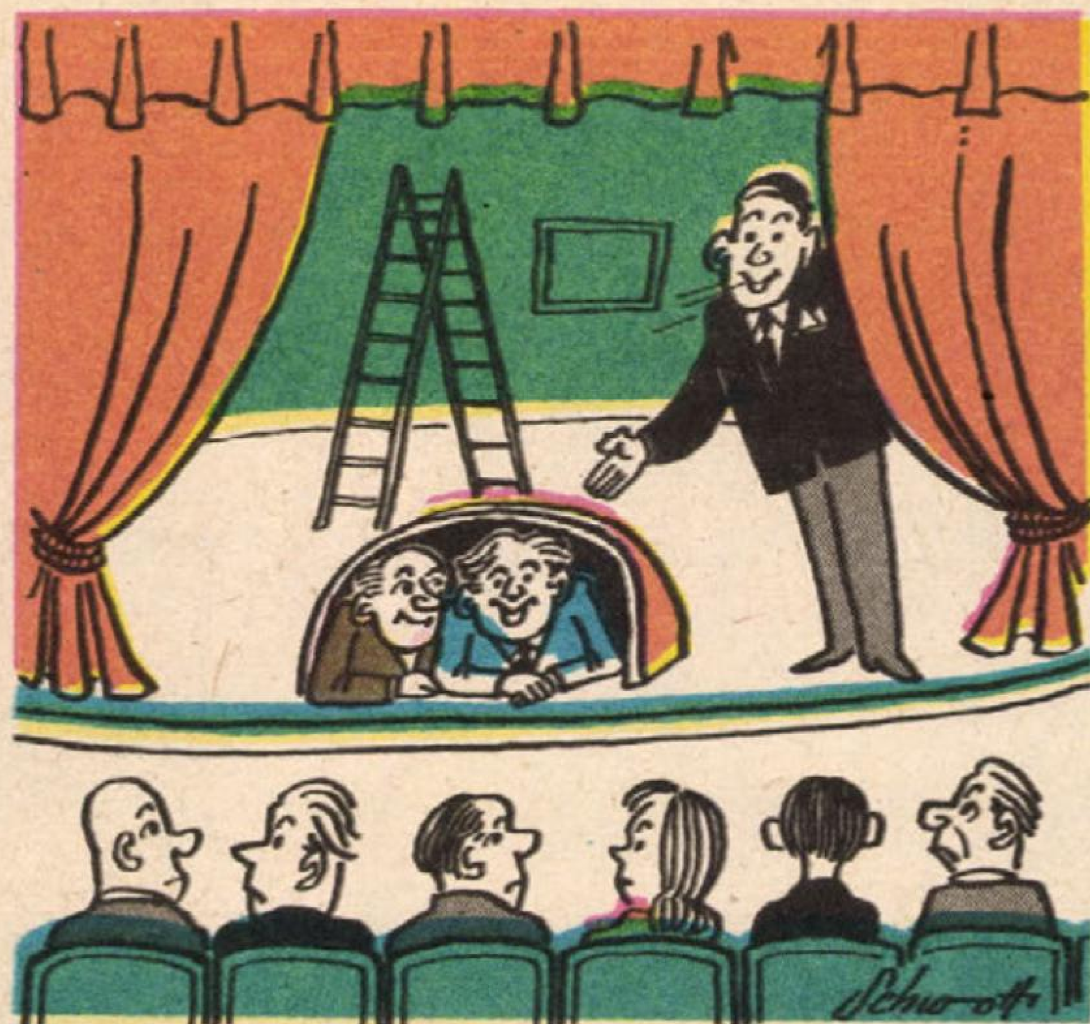
CSEL

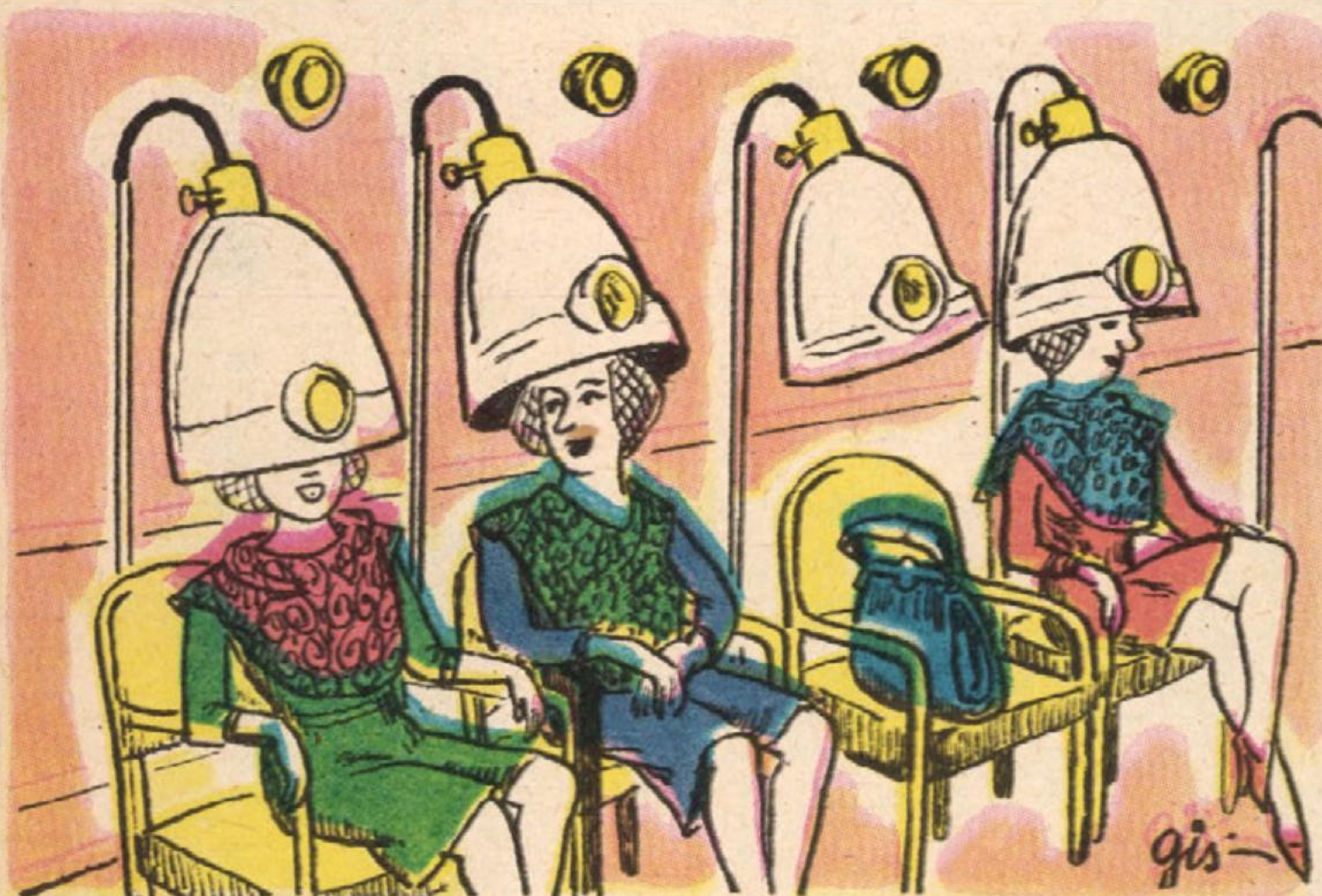

MÉG EZT IS MEGÉRHETJÜK

– A szünetben hallgassanak meg egy beszélgetést a szerzővel.

BARÁTNŐK

– Nem hallom, mit mondasz, drágám, de egyáltalán nincs igazad!

— Mit szólsz hozzá, hogy minden nőnek pillanatok alatt el tudom csavarni a fejét.

— A te csúnya arcoddal?

— Azzal. Ha csak rájuk nézek, rögtön elfordulnak.

SZATIRIKUS HETILAP
Főszerkesztő: Árkus József
Főszerkesztő-helyettes: Mikes György
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959
Telefon: 343-100, 142-220
Felelős kiadó: Csollány Ferenc
Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a hírlapkézbesítő postahivataloknál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (KHI Budapest V., József nádor tér 1. 1900) közvetlenül, vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámra.
Előfizetési díj egy hónapra 12 Ft, negyedévre 36 Ft
Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
79.2308/2-05 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. 1055
Felelős vezető: Bolgár Imre
Index: 25 504
ISSN 0134–0611

HELYREIGAZÍTÁS

Az irigy Klovácsné a férje fülébe súgja az Operában: — Nézd csak, ennek a felvágós Kemecseinének három sor igazgyöngy van a nyakán... — Vízszintes 1. — függőleges 29. — suttogja vissza Klovács, hogy megnyugtassa a feleségét. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb február 12-ig erre a címre: Ludas Matyi, Budapest 1977. A megfejtők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

13. Illatos kerti növény
14. A nagy melegre mondjuk
15. Rabok öröme
17. Épületek maradványai
19. Rembrandt felesége és modellje
22. Sakk a vezérnek
23. N. T.
24. N. M.
25. Angol főnemesi cím
28. Francia út
29. Régi űrmérték
30. Kikötőváros Skóciában
32. L. T.
33. Jeles műgyűjtő, a pesti Kelet-ázsiai Múzeum névadója
35. Ürítsük poharainkat!
36. Nagy mennyiségben áraszt
38. Az arzén vegyjele
39. Egy bútordarab dísze
42. Közlekednek rajta
43. Európai nép
44. Nem városból való
45. .... uram, ha szolgád nincsen!
48. Mint a 38 vízsz.
50. Tiltószó
51. Azonos betűk
53. A Lánchíd folytatása Budán
55. Város Jugoszláviában
57. Méltóságán alulinak tart valamit
58. Utóvizsga
59. I. P.
60. Helyrag a fordítottja
61. Biztatja, nógatja
64. Készpénz
65. Folyó Olaszország és Jugoszlávia határán (az első világháborúból emlékezetes)
66. Erre a helyre firkál
67. Textilipari termék

FÜGGŐLEGES

1. Hegy Miskolc mellett
2. A téli időjárás
3. Megállás nélküli — ismert idegen kifejezéssel
4. Férfinév
5. Gépszerű szerkezet
6. Kárára van
7. Világhírű magyar származású karmester (1888—1963)
8. Folyó a Szovjetunióban
9. Mikszáth monogramja
10. Alkoholos ital
11. A téli eső
12. Nagy dán csillagász (1644—1710)
16. Dél-Afrika legnagyobb folyója
18. Tanulságot merít
21. Német polgári közgazdász, Marx egyik ellenfele (1844—1931)
26. Férfinév
27. Új otthont teremt magának valahol
31. .... profit
34. Felföld Dél-Amerikában, részben Chiléhez, részben Argentínához tartozik
37. Orr-forma
40. A ruténium vegyjele
41. Kerek szám
42. Pihentetett termőföld
46. Város Szíriában, újabbkori nevén: Haleb
47. Valamilyen edény nyílásának elzárására szolgál
49. Azonos betűk
52. Aki zavarban van
54. Hadsereg tartózkodási helye
56. Hajdan ágyúk elsütésére használták
58. Új munkamódszert talál fel
61. U. Z. N.
62. O. D. L.
63. Férfinév
65a. .. poly

1 A	2 Z	3 N	4 E	5 M	H	6 Á	7 R	8 O	9 M	10 S	11 O	12 R	C	S
13 V	I	O	L	A	■	14 R	E	K	K	E	N	Ő	■	A
15 A	M	N	E	S	16 Z	T	I	A	■	17 R	O	M	18 O	K
19 S	A	S	K	I	A	■	20 N	■	21	■	22 S	E	K	K
■	23 N	T	■	24 N	M	■	25 E	26 A	R	27 L	■	28 R	U	E
29 A	K	O	■	30 A	B	31 E	R	D	E	E	N	■	32 L	T
33 H	O	P	34 P	■	35 E	X	■	36 O	N	T	■	37 P	■	T
38 A	S	■	39 A	S	Z	T	A	L	T	E	40 R	I	41 T	Ó
R	■	42 U	T	■	43 I	R	■	44 F	A	L	U	S	I	■
45 M	46 A	G	A	47 D	■	48 A	49 S	■	50	E	■	51 Z	Z	52 Z
53 A	L	A	G	U	54 T	■	55 S	56 K	O	P	J	E	■	A
57 D	E	R	O	G	Á	L	■	A	■	S	■	■	58 U	V
59 I	P	■	60 N	A	B	■	61 U	N	S	Z	62 O	63 L	J	A
64 K	P	■	65 I	S	O	65a N	Z	O	■	66 I	D	E	I	R
S	O	R	A	Z	R	Á	N	C	■	67 K	L	O	T	T

MEGOLDHATATLAN

című keresztrejtvényünk megfejtése:

„Nem volt kivel helyet cserélnem, egyedül ültem a fülkében."

200—200 forintot nyert:

Hidli Lajos, Bp., István tér 22. 1041
Kokovay Gyula, Siófok, Bajcsy-Zs. u. 113. 8600
Sándor Anikó, Bp., Thököly út 150. 1145

A nyereményeket postán küldjük el.

Beküldött rajzokra és kéziratokra csak akkor válaszolunk, ha azokat figyelemre méltónak találjuk. A válasz nélkül hagyott küldemények megőrzésére nem vállalkozhatunk.

TÉL

– Hideghullám? Azt hiszed, én mindent elhiszek, amit az újságok írnak?

MÁSNAP

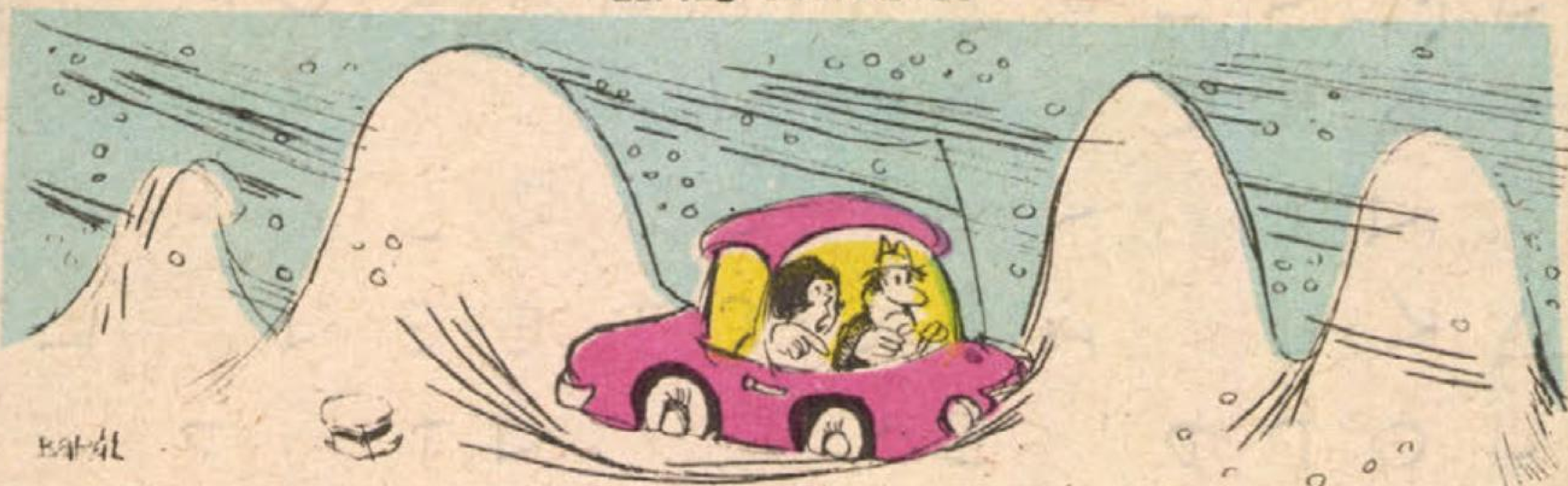
– Mondom, hogy a hó elvágott a külvilágtól!

IGAZGATÓI NYILATKOZAT

– A mi vállalatunk időben felkészült a télre...

ELMÉS JÓTANÁCS

– A rádió azt javasolja, hogy forduljunk vissza...

– Értsd meg végre, hogy csak sózni kell...!

MAGÁNY

– Csak azt szeretném tudni: van-e élet az olvadás után...